

'Genstart' post-pandemisk økonomi? Kun et Nyt Paradigme kan lykkes

Den 8. april (EIRNS)–Midt i både kvaler og kamp, i forbindelse med COVID-19, lyder der en klar røst, om at et nyt paradigme er tiltrængt, og vil bidrage til at etablere økonomisk aktivitet på det niveau og med de principper, der er nødvendige for at menneskeheden kan lykkes, både i den umiddelbare sundheds nødsituation og på længere sigt. Dette er synvinklen for Schiller Institut-konferencen, d. 25.-26. april, med overskriften "Menneskehedens Eksistens afhænger nu af det Nye Paradigmes Grundlæggelse," hvilket også vil blive afspejlet i emnerne i de næste to ugers LaRouchePAC "Town Halls", og relaterede conferenceopkald.

Denne organiseringsproces–endda imens denne er under opsejling–fremmer agendaen for det, som må finde sted på det tidligst mulige tidspunkt: et topmøde mellem de fire stormagter – Præsidenterne Trump, Xi Jinping og Putin, og Premierminister Modi, og andre, der er villige til at drøfte og handle ovenfra og nedefter, for at skabe et verdensomspændende sundheds- og sikkerhedssystem mod pandemier, forøge økonomisk produktion, og føre en udenrigspolitik for fred og gensidig gavn.

Andre røster fremfører visse pointer, i samme retning, enten direkte, og underforstået. For eksempel henvendte den mexicanske præsident, Andrés Manuel López Obrador, sig til sin nation d. 5. april om kampen mod COVID-19, og anklagede "de sidste 36 års neo-liberalisme" ødelæggelse, og opfordrede til fuldstændigt at gøre op med denne, ligesom Franklin Delano Roosevelt gjorde.

Dette er ikke blot pæn retorik. Der vil hverken være en sejr

over COVID-19, eller en magisk "genstart" af økonomisk aktivitet i den nødvendige størrelsesorden, uden et nyt paradigme og samarbejde. Wall Street og City of London systemet, som skabte betingelserne for den nuværende pandemi og andre økonomiske kriser, er nu brudt sammen under sin egen onde natur. Alligevel, i USA i dag, hvor Præsident Trump havde et konferenceopkald med ledere på statsniveau, nogle lokale embedsmænd – enten desperate eller ført bag lyset – gør sig til talsmænd for den forfængelige tanke, at hver af de 3000 landskredse selv skal have lov til at bestemme, hvordan og hvornår de kan "gå tilbage til arbejdet", og alt vil blive godt igen.

I virkeligheden må der træffes foranstaltninger for bevidst, at fremme agroindustriell produktion; for at skabe et globalt sundhedssystem, og for at forsyne hvert eneste aspekt i livet og arbejdet, alt fra mad, til boliger, til vand, elektricitet, transport, uddannelse og sundhedsvæsen. Mest af alt involverer dette et specielt fokus på Afrika, dele af det amerikanske kontinent og Asien, der bevidst er holdt nede af det, nu døde Britiske Imperies monetære system.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche understregede, i hendes ugentlige webcast i dag: "Jeg kan kun gentage: Kun hvis man beslutter at bekæmpe denne pandemi, på den måde den skal bekæmpes på, er der en chance for at få den under kontrol, uden at millioner og atter millioner dør. Millioner af mennesker vil dø, men det er strengt nødvendigt, at tilgangen er den, som vi har krævet i flere uger nu, og vi vil eskalere dette: For omgående at få et globalt sundhedssystem, er det nødvendigt at opbygge et sundhedsvæsen i hvert eneste land, som har samme standard, som det plejede at være med Hill-Burton-loven i USA, og som det plejede at være før Tyskland og Frankrig privatiserede deres sundhedssystemer, som plejede at være fortræffelige sundhedssystemer, før privatiseringen. Og vi har brug for en international mobilisering for at opnå dette."

"Og det er det som økonomien burde være rettet mod. Enhver idé om blot at sætte fart i økonomien og vende tilbage det sædvanlige, uden at tage dette, som den primære fokus, er blot tåbeligt."

Et politisk skrift vil snart blive udgivet af Schiller Instituttet angående dette perspektiv – hvad USA og verden skal gøre nu, for at stoppe styrtdykket til helvede. Dette dokument er en tilføjelse til det materiale, som allerede er tilgængeligt for dem som tilmelder sig til konferencen, d. 25.-26. april, så alle kan udbrede idéen. En videopræsentation af dette perspektiv er også iværksat.

<https://schillerinstitute.com/blog/2020/03/29/conference--mankinds-existence-now--depends-on-the-establishment-of-a-new-paradigm/>

Målet er en størst mulig deltagelse, begyndende nu, i den fælles opgave at mobilisere for det, som nationer skal gøre. Det vil sige at tage kontakt med alle institutioner og befolkningsgrupper, unge og gamle, fra ufaglærte til eksperter, fra diplomater til landmænd, og alle sjæle derimellem. Det er blevet bekræftet, at der nu er arrangeret direkte oversættelser til konferencen i april, inkluderende spansk, tysk, fransk, italiensk, og måske kinesisk. Dette er øjeblikket.

Årsag og virkning

Den 23. marts (EIRNS) – Ofte er den største hindring for at løse et problem en forkert identifikation af dets årsag. Dette er især tilfældet i tider med stor social og økonomisk uro, i et 'faseskifte', som i dag. De gamle 'spilleregler' er ophørt med at fungere, inklusive dem der syntes at forklare årsag og

virkning under normale omstændigheder. Alligevel falder mange, selv velmenende, mennesker tilbage til gamle, dysfunktionelle måder at tænke på hvordan verden faktisk fungerer.

Hvorfor er der en global coronavirus-pandemi? Det er ikke fordi "kineserne kan lide at spise levende flagermus"; det er ikke fordi et eller andet skummelt efterretningsagentur frembragte et biologisk våben i et hemmeligt laboratorium et sted (selvom det giver stof til eftertanke, at folk som prins Philip åbent taler for et sådant malthusiansk folkemord); og det er ikke fordi dette er "naturlige fænomener", der altid vil være der, og som man bare skal lade køre deres løb.

Verden bliver hjemsøgt af en coronavirus-pandemi i dag af netop de grunde, som Lyndon LaRouche advarede om, og ikke andre: en tilbagegang i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed til niveauer, der ligger konstant og dramatisk under den faktiske befolkning. LaRouche specificerede, at dette vil forekomme som et resultat af finansielle og økonomiske politikker, der favoriserer spekulation over videnskabelige og teknologiske gennembrud og tilhørende udvidet fysisk-økonomisk produktion. I en tale den 17. januar 1998 til en konference med Schiller Instituttet i Virginia advarede LaRouche:

"Vi er på kanten af det største økonomiske sammenbrud i den europæiske civilisations historie siden det fjortende århundrede, hvad der blev kaldt 'en ny mørk tidsalder', en del af en proces hvor ca. halvdelen af Europas befolkning blev udslettet gennem sygdom og hungersnød og forskellige former for vanvid. Højdepunktet var, som i dag, et sammenbrud af det finansielle banksystem, det såkaldte lombardiske banksystem. I denne periode forsvandt halvdelen af kommunerne, Europas sogne. En tredjedel af Europas befolkning forsvandt i løbet af en ret kort periode på grund af sygdom og hungersnød og strid. Vi er på randen af sådanne ting, ikke kun i Asien, ikke kun i Sydamerika, men her i selve USA. Ikke i det næste århundrede, men i år."

I samme tale sagde LaRouche: "Se jer omkring. Tag ikke en begivenhed ad gangen og prøv at forklare den. Se på processen."

Det dødbringende coronavirus, der truer den menneskelige art, og den lige så dødbringende finansielle kræft på 1.800 milliarder \$, der har metastaseret over hele det transatlantiske finanssystem, er en del af den samme proces – de er virkninger, der er produceret af den samme årsag, og derfor underlagt den samme løsning.

Lyndon LaRouche opfordrede engang til politisk at begrave Wall Street og London City så dybt, at man ikke engang ville være i stand til at lugte stanken. Denne begravelse har et navn: den kaldes Glass-Steagall – konkursbehandling af et kræftsygt transatlantisk finanssystem for at indefryse de spekulative aktiver, samtidig med at de vigtige funktioner i de kommercielle banker relateret til befolkningen og væsentlig fysisk produktion opretholdes.

Samtidig med denne foranstaltning, som Lyndon LaRouche formulerede i sine berømte 'Fire Love', er det nødvendigt at etablere hamiltoniske nationale kreditsystemer [efter Alexander Hamiltons principper] til finansiering af reel udvikling; oprette et nyt Bretton Woods-system til i fællesskab at fremme globale infrastrukturprojekter med høj produktivitet som f.eks. 'Verdens Landbroen'; og fremme avanceret videnskabelig forskning inden for områder som fusion, rumforskning og optisk biofysik. Dette argument blev sammenfattet i bemærkninger af hans enke, Helga Zepp-LaRouche, den 21. marts:

"Det er nødvendigt at gå ind for Glass-Steagall; nu! Tøv ikke! Udsæt det ej. Præsident Trump lovede i valgkampen 2016 mange gange, at han ville gennemføre Glass-Steagall, og nu er øjeblikket inde til at gøre det.

"Hvad dette betyder, er at nøjagtigt de samme foranstaltninger, som dem der blev taget af Franklin D. Roosevelt i 1933, må iværksættes igen. Min afdøde mand

understregede altid: 'Der skal ikke ændres noget'. Argumenterne om at markederne i dag er mere komplicerede, og at der er brug for derivater, afviste han kategorisk. Grundlæggende ville det betyde, at der opstilles brandmure mellem forretningsbanker og investeringsbanker; og at forretningsbankerne sættes under statsbeskyttelse, så de kan fortsætte med at udstede kreditter til realøkonomien, de små og mellemstore virksomheder, handel, detailhandel, alle disse ting, der er væsentlige for den reelle økonomi. Men investeringsbankerne skilles fuldstændigt fra. Det betyder, at investeringsbankerne ikke længere skal have adgang til forretningsbankernes opsparingskonti, og at de ikke skal reddes med skatteydernes penge.

"Da nogle af disse produkter er komplicerede, fordi pensionsfondene og andre legitime ting, der hører til folks livsopsparing, i mellemtiden er vævet sammen med derivaterne og hele kasino-aspektet i det finansielle system, er der derfor brug for en 'timeout'; alt må indefrys, og så skal en statskommission undersøge, hvad der er legitimt i disse aktiver, og de skal skilles ud og beskyttes. Det vil være kompliceret, men det må og skal gøres.

"Derfor vil der, hvis investeringsbankdelen af det finansielle system elimineres, naturligvis ikke være tilstrækkelig med likviditet. Og det er grunden til, at hr. LaRouche sagde, at dette er tidspunktet, hvor man må genoprette et hamiltonisk banksystem, man er nødt til at oprette en nationalbank – ikke blot i ét land, men praktisk talt i alle lande – og så er man nødt til at forbinde disse nationalbanker gennem faste valutakurser. Der må indgås langsigtede aftaler om investeringer i veldefinerede genopbygningsprojekter; genopbygning af sundhedssektoren, beskyttelse og genopbygning af suverænitet indenfor landbrugsområdet for at rekonstruere krigshærgede regioner som Sydvestasien. Årsagerne til at det afrikanske kontinent og andre lande på den sydlige halvkugle er så sårbare må én gang for alle afhjælpes; hvilket betyder,

at man for alvor må begynde at industrialisere disse lande, landene i Afrika og landene i Latinamerika og Asien, og man er nødt til at hjælpe dem med at opbygge infrastruktur som en forudsætning for industriel produktion og udvikling af landbrug.

”Og på den måde skaber man betingelserne for at skabe et tilstrækkeligt sundhedssystem i alle lande. Alt dette skal gøres samtidig, og det vil naturligvis ikke gå glat, men hvis ikke man går i denne retning, er der ikke alene fare for, at coronavirus kommer tilbage og hænger, men der er absolut intet til hinder for udbrud af nye vira og nye sygdomme.

”Og derfor er dette en absolut nødvendighed, at vi retter fejlene begået igennem de seneste adskillige årtier, især de sidste 30 år med deregulering af markederne og at give spekulanterne ret til alting og skære ned på den almene velfærd.”

Dette var Lyndon LaRouches anbefalede politik for at udrydde årsagen til de problemer, vi står overfor.

Coronavirus - pandemien fremtvinger genovervejelse: Internationalt samarbejde er absolut nødvendigt!

Den 14. marts (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche skrev følgende leder til den tyske ugeavis Neue Solidarität den 14. marts.

Vi oplever nu den værste internationale sundhedskrise i de sidste hundrede år. Denne krise er så ekstremt farlig, fordi

coronavirus-pandemien nu er kombineret med en global finanskriser, der allerede var tæt på at eksplodere før den medicinske krise brød ud; pandemien har simpelthen fungeret som en udløser for det. Der findes en løsning – men kun hvis de vestlige samfund er parate til at kassere alle aksiomerne for den nyliberale, monetaristiske økonomiske model, hvis værdiorientering drejer sig om spekulanternes fortjeneste. Den må erstattes med en økonomisk politik, som styres af den absolutte værdi af menneskeliv, videnskabelige principper og solidaritet med hele menneskeheden.

Selv Frankrigs præsident Emmanuel Macron har jo for nylig talt om det der ikke længere kan ignoreres: Det liberale demokratiske politiske system er ikke egnet til at reagere tilstrækkeligt på eksistentielle trusler. Jo før Europa og USA fatter det faktum, at vi må tage nøjagtigt de samme folkesundhedsforanstaltninger, som Kina traf i januar i byen Wuhan og Hubei-provinsen, jo flere menneskeliv vil blive reddet. I stedet for at udnytte den tid, som verden har fået ved den kinesiske regerings beslutsomme handlinger – korrekt karakteriseret af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) som absolut en ny standard – har de vestlige regeringer spildt uvurderlige uger. Som et resultat heraf, er Europa nu blevet epicenter for pandemien, og USA's situation er ganske uklar på grund af manglen på at teste indtil dette tidspunkt.

Men den nødvendige omorganisering kan ikke begrænses til sundhedsområdet. Vi har brug for et helt nyt paradigme for politik og økonomi, hvis vi ønsker at forhindre et sammenbrud af civilisationen som i det 14. århundrede. Mange forskere fra en række nationer antager, at omkring 70 % af befolkningen vil blive inficeret inden for de næste et til to år, i det mindste indtil en vaccine kan udvikles og produceres. Professor Christian Dorsten fra Berlin Charité Hospital citerer en ny undersøgelse, der siger, at vi ikke længere kan regne med en langsommere spredning af virusset i foråret og sommeren. Samtidig må det antages, at pandemien vil brede sig længere på

den sydlige halvkugle i løbet af vinteren og derefter vende tilbage til den nordlige halvkugle i efteråret, styrket, og muligvis i en muteret form.

Dette betyder, at vi ikke alene er nødt til at afhjælpe konsekvenserne af at have fjernet vores nationale folkesundhedssystemer igennem de seneste årtier, og på kortest mulige tid udstyre det til at behandle det forventede antal patienter. Vi skal også skabe betingelserne for et globalt sundhedssystem på kort sigt.

Den aktuelle krise er på ingen måde uventet. Allerede i 1974 tog Lyndon LaRouche skridt til det, som han kaldte en "Biologisk Holocaust Taskforce", hvis opgave var at undersøge virkningen – frem for alt for udviklingslandene – af nedskæringspolitikken og betingelserne fra Den internationale Valutafond og Verdensbanken. LaRouche og hans kolleger præsenterede resultaterne af disse undersøgelser i en række rapporter, der advarede om, at faldet i levestandard på flere kontinenter, som var forårsaget af disse institutioner over en lang tidsperiode, ville føre til genopblussen af gammelkendte epidemier og forekomsten af nye sygdomme og pandemier.

Når man betragter forholdene i mange nationer i Afrika, Asien, Latinamerika og endda fattige regioner i Europa og USA i dag, står det meget klart, at kun en global politisk ændring kan afhjælpe dette. Cirka 2 milliarder mennesker har for indværende ikke rent drikkevand; man kan ikke engang tale om et egentlig moderne sundhedssystem alle steder i de tilsyneladende mest udviklede lande. Der findes i øjeblikket hungersnød i flere sydafrikanske lande. En græshoppeplage, som det internationale samfund ikke skrider ind over for i tide, truer med at lægge snesevis af nationer i Afrika, Asien og Latinamerika øde. Som en følge af de såkaldte "krige for humanitær intervention" og den allerede nævnte underudvikling, er millioner af flygtninge flygtet mod Europa og Amerika for at undslippe farer for liv og lemmer.

Hvis vi derfor ønsker at forhindre coronavirus-pandemien i at sprede sig i bølger og vandre fra den nordlige til den sydlige halvkugle og tilbage igen, og dermed potentielt skabe yngleområder for yderligere lignende og værre vira, må vi påbegynde en radikal ændring af systemet.

Der skal bygges hospitaler med isolationsafdelinger over hele verden ifølge eksemplet fra Wuhan og Hubei-provinsen, som i alt opførte 14 midlertidige hospitaler inklusive de nødvendige senge til intensiv pleje. Og i forbindelse hermed må Verdenssundhedsorganisations standarder overholdes. Kina byggede for eksempel faciliteter med 16.000 nye hospitalssenge på kun en måned.

Der skal oprettes internationale videnskabelige forskningscentre til forskning af COVID-19-virusen og andre virale og bakterielle patogener. Vacciner må udvikles og testes. Forskningsresultater inden for biofysik, nuklearbiologi og rummedicin skal straks stilles til rådighed for alle nationer. Referencepunktet herfor er idéen om et "strategisk forsvar af jorden" (SDE); et koncept udviklet af Lyndon LaRouche, og hvor beskyttelsen af menneskeliv mod pandemier er et fokuspunkt.

Disse verdensomspændende foranstaltninger kræver investeringer, som ikke kan foretages under betingelserne fra det nuværende, kollapsende finansielle system. De igangværende handlinger fra centralbankernes side med at indsprøjte likviditet i det finanssystem ved hjælp af milliarder af dollars og oven i købet trykning af "finanspolitiske penge" til brug for regeringers finansbudgetter kan ikke opretholdes uden at skabe hyperinflation.

Hvis vi ønsker at lykkes med at bekæmpe coronavirus-pandemien, bygge og udstyre de nødvendige hospitaler, har vi brug for den samlede handlingspakke, der blev foreslået af Lyndon LaRouche i juni 2014:

1. Et system med bankseparation må straks indføres på verdensplan, nøjagtig baseret på modellen af Glass/Steagall-loven, underskrevet af præsident Franklin Roosevelt den 16. juni 1933. Kommercielle banker skal under dette system være under statslig beskyttelse og med en 'firewall' være fuldstændigt adskilt fra spekulative investeringsbanker og enheder, som ikke længere kan have adgang til de kommercielle bankers aktiver, og heller ikke være privilegeret ved at blive reddet af skatteydernes penge. Disse bankers giftige papirværdier, inklusive deres udestående finansielle derivater, skal nedskrives. Begrundede tilgodehavender, der er forbundet med realøkonomien eller med pensioner og andre aktiver for arbejdende mennesker, bør også klassificeres som gyldige i det nye system. Visse former for betalingskrav må midlertidigt fastfryses og deres gyldighed vurderes af føderale myndigheder.

2. Der skal oprettes en nationalbank i hvert land, i Alexander Hamiltons tradition eller efter forbillede af den tyske 'Kreditanstalt für Wiederaufbau' (Kreditinstitution for Genopbygning) efter 2. verdenskrig. Deres formål er at give føderale kreditter som det nødvendige middel til produktive investeringer i den fysiske økonomi. Tildelingen af denne kredit skal være orienteret efter principperne om teknologiens høje energi-gennemstrømningstæthed, forøgelse af produktiviteten for arbejdsstyrken og produktionsanlæggene og skabelse af videnskabelig og teknologisk fremskridt.

3. Blandt de deltagende lande skal der etableres et system med faste pariteter (priser og valutakurser, red.) og der skal indføres samarbejdsaftaler mellem suveræne stater med henblik på veldefinerede infrastruktur- og udviklingsprojekter. Disse traktater repræsenterer tilsammen et nyt Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af Roosevelt, med den udtrykkelige hensigt at udstede kreditter til den industrielle udvikling i udviklings-sektoren.

4. Den tiltrængte forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet

for at imødekomme en global befolkning på i øjeblikket næsten 8 milliarder mennesker må tilvejebringes gennem et internationalt hasteprogram til realisering af termonuklear fusionskraft og andre avancerede teknologier, såsom optisk biofysik og biovidenskab, med henblik på at finde løsninger til udfordringer såsom coronavirus; såvel som internationalt samarbejde inden for rumteknologi og -rejser, som kan etablere den nødvendige næste højere økonomiske platform for verdensøkonomien, som udviklet af økonomen Lyndon LaRouche.

De eneste institutioner, som kan gennemføre et sådant verdensomspændende program, er regeringerne for de førende nationer på planeten, som i deres sammensætning må være repræsentative for hele verdens befolkning. Derfor er det på ingen måde tilstrækkeligt, at G7-regeringerne er enige med hinanden; løsninger kan kun gennemføres med inddragelse af Rusland, Kina og Indien.

Det betyder også, at geopolitik endelig må overvindes og erstattes af ideen om menneskeheds fælles fremtid og mål. Hvis ikke vi ønsker at forfalde til en ny mørk tidsalder, er vi nødt til at erstatte neo-malthusianske ideer, den anti-videnskabelige "Green New Deal", monetarisme samt eurocentrisme med ideerne om fysisk økonomi, udelukkende styret af de videnskabeligt beviselige principper for universets love.

Og endelig, den måske vigtigste ændring som vi må foretage i vores tankegang: Vi har brug for en ny humanistisk renæssance, en renæssance af klassisk kultur. For det er ikke mindst den ubegrænsede hedonisme, der har bragt verden til dette punkt; den hedonisme der ledsager det liberale og nyliberale demokrati. Øjeblikket er kommet til, at ideologien for "alt er tilladt" må tilsidesættes. Vi vil kun kunne overvinde denne krise, hvis vi finder en ny indre orientering eller indre beslutsomhed, der er i overensstemmelse med kærligheden til menneskeheden. Men det er sådan, at vi endelig bliver til menneskelige væsner!

Vupti! Bloomberg går i opløsning

Den 20. februar (EIRNS) – Efter at have brugt godt 300 millioner dollars på annoncer til sin forsinkede opstart i den demokratiske præsidentkampagne, gik Mike Bloomberg onsdag aften op i røg i Nevada, da han optrådte i sin første tv-debat. Bare over de sidste uger har han købt 2 milliarder annoncer på Facebook og Google – ca. 30.000 annoncer i minuttet. Dette konstruerede portræt af 'Mussolini Mike', sammen med et par pæne fraser, løftede hans meningsmålinger fra 4% til 19%, praktisk talt i løbet af natten og bragte ham på linje med Bernie Sanders – indtil nationen så ham 'i aktion' på scenen i går aftes.

Det større problem er, at de andre kandidater – selvom de tilsyneladende midlertidigt har glemt Donald Trump i deres hektiske indsats for at angribe Bloomberg – nægtede at angribe kernen i det onde, som den rigtige Mike Bloomberg repræsenterer. Kun hvor det passede ind i deres "identitetspolitiske" ideologi, udfordrede de ham – at han er milliardær, hans kvindehad, hans racisme. Men der blev ikke sagt et ord om hans nedgørelse af landmænd og maskinførere som tankeløse idioter, der kun kan putte frø i jorden eller bruge en skruenøgle. Kunne det tænkes, at de alle grundlæggende er enige med Bloomberg i det? Når alt kommer til alt ser de ud til at dele Hillary Clintons opfattelse af, at Trump-basen kun er dumme arbejdere, "den sørgelige flok". De udfordrede heller ikke hans opfordring til aktiv dødshjælp, at der må spares penge ved at nægte at behandle mennesker over en bestemt alder med medicin. Er det muligt, at de også er enige med ham i det?

På et enkelt spørgsmål er der ikke tvivl om andet, end at hele

banden af demokratiske kandidater er fuldt ud enige – at verden snart vil brænde op på grund af global opvarmning, hvis vi ikke lukker for den industrielle udvikling i ind- og udland, stopper alle nationer fra at producere energi med fossile brændstoffer, og i denne proces reducerer verdens befolkning til et niveau, der betragtes som acceptabelt af prins Charles og prins Philip – et sted under 1 milliard. Her finder man Bloombergs virkelige akkreditiver som en tilhænger af folkedrab, forpligtet til at tvinge hele det vestlige finanssystem til at afskære kredit til alt, hvad der har et "kulstofaftryk".

Trump har med rette latterliggjort klimakulden – i går ophævede han den vanvittige grønne politik om at nægte vand til landmændene, alt imens ferskvand går til spilde og ledes i havet.

Og så er der Kina. Mens Trump indgår handelsaftaler med Kina og roser både deres reelle utrolige fremskridt, og deres leder Xi Jinping, er både demokraterne og republikanerne slaviske i gang med at føre konfrontationspolitik imod Kina, velvidende at det hurtigt kan føre til krig. På sikkerhedskonference i München var der ikke pause mellem Nancy Pelosi og Mike Pompeos fordømmelse af Kina for stort set alle problemer i verden.

I pjecen, med titlen "Er Mike Pompeo moralsk egnet til at være udenrigsminister?", der nu cirkuleres internationalt af EIR, spørges der: "Handler Mike Pompeo imod USA's interesser ved at spille med i 'The Great Game' for krig og splittelse, inspireret fra London?"

Præsident Trump konstaterede, at hvis han havde lyttet til sin tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, "ville vi befinde os i 6. verdenskrig nu." Dette gælder lige så vel for Mike Pompeo – hans daglige løgne og trusler mod Kina, 'Bæltet og Vejen', deres videnskabelige kapacitet og intentioner, viser at han tror på den britiske geopolitiske tankegang – enten regimeskifte eller krig. Trump identificerede korrekt

denne mentale sygdom ved at erklære Irak-krigen som den største fejl i historien, og ved at sværge på at få landet ud af disse uendelige krige og at etablere venlige forbindelser med Rusland og Kina.

For at Trump kan bruge sine betydelige forhandlingsevner, må han tillades at indkalde til et hastetopmøde med sine venner Xi Jinping og Vladimir Putin, for at sætte en stopper for de "uendelige krige" og samarbejde om at afslutte de adskillige plager, som menneskeheden står overfor i dette kritiske øjeblik: terrorisme, coronavirus og græshopper, der truer millioner i Afrika og Asien. Ved at stå sammen i bekæmpelsen af disse trusler imod menneskeheden kan disse store ledere også iværksætte de påkrævede politiske nødforanstaltninger for at opbygge verdensøkonomien, for sammen at vove sig ud i rummet og igangsætte en kulturel renæssance, der trækker på historiens store epoker i Kina, Indien, den arabiske verden, Afrika og Europa.

Østafrika trues af græshoppeangreb

De voldsomme græshoppesværme i Østafrika kan udvikle sig til en græshoppeplage, advarede FN-ansatte på en pressekonference den 10. februar i New York. Græshopperne har hjemsøgt Uganda, Kenya, Somalia og Ætiopien. "Der er fare for en katastrofe", sagde lederen af FN's koordinering af humanitære anliggender, Mark Lowcock, på pressekonferencen i New York. Fødegrundlaget for 13 millioner mennesker er truet, 10 millioner af dem i områder, der er angrebet af græshopperne, berettede The

Guardian.

De røde områder på dette kort viser udbredelsen af vandregørshoppernes sværme i landene på Afrikas Horn, Yemen og andre nationer på den sydlige del af Den arabiske Halvø i januar 2020.

Dominique Burgeon, direktør for nødsituationer og modstadsdygtighed under fødevare- og landbrugsorganisationen FAO advarede om, at yderligere 20 millioner mennesker i regionen er i fare for fødevarerens sikkerhed. Hvis der ikke sprøjtes nok fra luften for at stoppe sværmene, kan en græshoppeplage udvikle sig, "og hvis der først er en plage, så tager det år at nedkæmpe den". Burgeon erklærede, at den øjeblikkelige græshoppeinvasion kun er et "udbrud"; det er betegnelsen, når en hel region er ramt. Men hvis den forværres og ikke kan inddæmme i løbet af et år eller længere, så udvikler den sig til en "græshoppeplage". I det sidste århundrede optrådte der seks store vandregørshoppeplager, den sidste i 1987-89. Det sidste større udbrud var i 2003-2005.

I følge Associated Press har Uganda vanskeligheder med at bekæmpe det største græshoppeudbrud i årtier i denne del af Østafrika. I Kenya ødelægger svæme af milliarder af græshopper høsten, ligeledes i Somalia og Ætiopien. Det fugtige miljø efter måneders regn gør det muligt for græshopperne at formere sig hurtigt. Kenyas gesandt i FN, Lazarus Umbai Omayo, advarede også om, at græshopperne æder de planter, som hyrdesamfundene i regionen er afhængige af, og derved stiger muligheden for stedlige konflikter i græsningsområderne. Udbruddet er så alvorligt, at det endda kan ødelægge de kommende måneders høst. sagde han.

Keith Cressman, lederen af FAO's græshoppeafdeling, erklærede i New York, at "bølger og sværme" af græshopper var trængt ind i Kenya fra Afrikas Horn siden begyndelsen af 2020 og for nylig havde nået Kilimandjaro og grænsen til Tanzania. FN-folkene sagde, at man måtte handle øjeblikkeligt, før mere

regn i de kommende uger fremkalder ny vegetation, der tiltrækker nye generationer af grashopper. Hvis de ikke stoppes, kan deres antal vokse til det 500-dobbelte, før vejret bliver tørrere.

FN har bedt om 76 millioner dollars til øjeblikkelig hjælp. Indtil videre er der indkommet knap 20 millioner dollars, som Lowcock frigav fra FN's nødhjælpsfond, og 3,8 millioner dollars fra FAO, beredte FN-folkene. De forenede Stater har ydet 800.000 dollars og EU 1 million dollars.

Boltons fremkomst er tegn på desperation

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp LaRouche d. 29 januar
2020**

Idet rigsretssagen er ved at falde fra hinanden, vendte de britisk-amerikanske kupmagere mod Præsident Trump og de amerikanske vælgere sig forudsigeligt mod avisen New York Times for at give en forpremiere på John Boltons "erindringer", i forsøget på at pumpe liv ind i deres forsøg på regimeskifte i USA. I sit ugentlige webcast påpegede Helga Zepp-LaRouche, at dette er et tegn på desperation, da deres retssag effektivt er blevet tilbagevist af Trumps juridiske repræsentanter, og en betydelig del af befolkningen er rasende over det forfatningsstridige angreb på præsidentembedet, og de stigende vanskeligheder de har med at dække dagligdagens

nødvendigheder.

Den største fare som de imperiale kræfter bag kuppet står over for, har været Trumps forpligtelse til at ville skabe bedre relationer til Rusland og Kina. Ikke overraskende bliver Bolton, en af dem der er bittert imod et sådant skifte i USA's strategiske politik, nu omfavnet af demokraterne, der ellers tidligere stemplede ham som en uærlig krigsmager. Dette seneste udbrud på vegne af krigsfraktionen sker, mens præsidenten fremlægger sin fredsplan for Mellemøsten, som LaRouche har beskrevet som et muligt første skridt hen mod en udvidet forhandlingsproces – en proces der må inkludere palæstinenserne, såvel som russerne.

Med socialt kaos verden over og en stadig truende fare for krig, opfordrede hun seerne til at blive aktive i kampen for at besejre geopolitikerne med et stormagtsmøde, der kan garantere sikkerhed og økonomisk samarbejde. Et vigtigt aspekt af denne aktivitet må være en genoplivning af den klassiske kulturs rolle som et middel til at opløfte befolkningen.

TRANSCRIPT

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is January 29th, 2020. And as most of you are well aware, we are in the midst of this crazy impeachment trial in the U.S. Senate. There have been some significant developments in the last hours, the last couple of days, including the resurfacing of John Bolton, courtesy of the lying New York Times. Helga, what do you make of this situation, where it's headed now?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think the emergence of Bolton, while naturally its designed to put the nail in the coffin for the impeachment of Trump, is also a sign of desperation. Because they could not prove the case, there is no criminal act which

they could attribute to President Trump. But Bolton who obviously was guided to write this book – it's supposed to come out and spill the beans about what Trump supposedly did in the phone call with President Zelensky of Ukraine. Now, this is obviously an act of desperation on the side of the Democrats, because, if you remember, they used to attack Bolton as a liar, as a completely untrustworthy fellow, but now they are relying on him as the key witness.

Where this will go it's too early to say. It's Wednesday. Friday is the vote. If the Senate will allow more witnesses, in which case it would open up not only the potential to have Bolton testify, but the Trump team could bring into the Senate hearing all the other crucial people – Joe Biden, Hunter Biden, the so-called "whistleblower," and many others. Adam Schiff, for example, they could bring out the entire British involvement in the coup attempt against Trump from the very beginning, the Christopher Steele dossier, the FISA Court, all of these things which were mentioned in the Horowitz report. So it could become a big mud fight. And if the Democrats succeed in getting Bolton as a witness, then maybe you have to have the whole truth out. That was the view of President Trump in the beginning. He said, let's have a big discussion. Later he changed it and said it may be bad for the country to drag this out indefinitely. But if it comes down to that, then maybe the whole truth has to come out.

McConnell, the Senate Majority Leader, said he doesn't have the vote to block the witnesses. This is today, we have to see how this goes until Friday. But I think it is very clear that this is not functioning with the American people. We have picked up an increasing mood of the American population, that they really are enraged. And if you need one proof, yesterday, Trump appeared at a rally in south New Jersey, and there were 175,000 people registered to go to this rally. Naturally not so many could, but that shows you there is a tremendous ferment, and south New Jersey, that is where the so-called

“deplorables” live, this is a poor working-class area and obviously this is where Trump is resonating very big in the population.

So, I think we are probably in the end stage of this coup attempt, despite the fact that the Democrats have stated their intention to keep dragging this on. Maxine Waters, for example, said they will continue this impeachment throughout the election campaign; but I think the Democrats are playing a very risky game, because the population is really sick and tired of this whole story.

I think it is becoming very clear this is a coup. There is another very interesting blog piece by Pat Lang, who says that in his former capacity as a person working for the CIA or the military in the dark field of covert operations, he recognizes that there was a continuous political campaign against Trump from day one, and if one operation doesn't function, they pull up another one: This was Russiagate, then Ukrainegate, now the impeachment, and the Bolton thing being the latest such operation. So it is really a battle where the role of what some people mistakenly call the “deep state” – it really should be better called the Anglo-American British Empire intelligence apparatus – the role of these forces is becoming very, very open. And I think that that may change the character of politics not only in the United States, but internationally, for good.

SCHLANGER: You mentioned that the case was not proven by the Democratic managers. In fact, I think Trump's attorneys did a very good job of countering it. One of the most significant was the testimony of Alan Dershowitz, who made the point this was not just against Trump; it's against the Constitution, it's against the American Presidential system. I think that was quite significant, don't you?

ZEPP-LAROUCHE: Well, Dershowitz is not a Trump supporter, he is a Democrat, and he had been very critical of Trump in the

past. But he argued very strongly on the question that what is at stake here is the American Constitution: That this is a blatant attempt by the Democrats to turn the U.S., as a republic based on the Constitution, into a British Parliamentary system, that this goes completely against the will of the framers of the Constitution. He takes apart these arguments by the Democrats very efficiently. For example, this ominous notion, which they all of a sudden treated as if this would be the final proof of Trump's crime, that in the discussion with Ukraine that he pursued a quid pro quo. Now Dershowitz says, so what about it? Even if everything Bolton is saying would be true, this does not constitute a crime, because a quid pro quo is what every head of state uses in any negotiation with any other state, so it is nothing special; it is what normal negotiations among states are. And I think these kinds of arguments which demystify the ghosts which are being created artificially, like this ominous quid pro quo, that he takes it down and takes it apart as a constitutional lawyer, I think is very, very useful. Because there is a lot of confetti spread around and thrown around to have a voice arguing for constitutional matters is extremely useful.

SCHLANGER: I think one of the things that came out from Dershowitz and others is this argument that a policy disagreement is not the basis for impeachment. And Helga, from the beginning we have been emphasizing that you have to look beyond the so-called facts of the case, because the facts of the case don't exist. But what does exist is this coup, and we see this again in terms of the re-emergence of Bolton who has been opposed to what President Trump was trying to do in working with Russia.

How do you explain this to the American people? I think this is something that has not been fully explained fully enough by the President's team, but I think we've done the job. How would you explain it?

ZEPP-LAROCHE: Well, Trump – who obviously is not a simple

person, he has many sides to him; he does use a language which antagonizes a lot of people – and therefore it is actually very important to note the fact that, despite the fact of all these things which one can argue “is this the style I like, is it not the style I like” – the point is the biggest mortal danger to the existence of the British Empire is the demonstrated willingness by Trump to seek a better relationship with Russia and China. And that has to be understood, because that is the most important. He has made clear that, given the opportunity, he is absolutely easy with Putin; this was demonstrated especially in the Helsinki summit, despite all influences around him to the contrary. He does want to have a positive relationship with China. He still calls Xi Jinping his “good friend.” He praises the great culture of China. And from the standpoint of the British Empire this is the end of them, because once they lose the ability to manipulate the great powers in a geopolitical manner, one against the other, then they will absolutely vanish. And given the potential which we have helped to create in terms of having a summit of these major powers, they are really in a panic.

So, I think it is important for the people who support Trump, especially in the United States, people should really think through, the world is in a terrible condition. We are sitting on a powder keg of a potential blowout; there are many problems we can address as we continue to talk. And there is no way how to solve these problems, unless you have a new level of politics which overcomes geopolitics, and that requires that at least the three Presidents of the United States, Russia and China work together and work out solutions for the world’s problems. If that does not occur there are incredible dangers.

So, the people who are anti-Russian but pro-Trump, or people who are pro-Trump and anti-China, they should really rethink their prejudices. Because a lot of what people think they know

or what their dear opinion is, is the result of psychological warfare coming from the mainstream media and other operations. And the fact that Trump wants to have a positive relation with Russia for the sake of world peace, positive relations with China, is the most important factor of the strategic situation and it really explains almost every other aspect of the strategic situation.

SCHLANGER: We see this very clearly in the reaction of Adam Schiff, with trying to use Bolton as the key witness. Schiff, in his presentation as a Democratic manager, constantly stressed, we're at war with Russia. And he lied about this, he made the whole case again, the Mueller case on Russia;, and it showed that this is a pro-war faction in the Democratic Party that's opposing Trump.

In this context you mentioned the British Empire, the geopolitics: We've now seen at least the beginnings of the so-called "deal of the century," of a peace plan for the Middle East. From what you've seen so far, what's your analysis of this?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I mean we knew this was in the makings, it shows the handwritings of Jared Kushner. It is a first step and I think if you look at the international reactions, which I will mention in a second, it shows it has at least the potential to start a negotiation process. If you look at the proposal itself, naturally it was proposed between Trump and Netanyahu, who faces criminal trial back at home, so he was probably very happy to have that occasion. And it gives Israel practically everything they would possibly ask for: It reaffirms Jerusalem as the unified capital of Israel; it says the settlements are okay in the West Bank; the Golan Heights, the Syrian territory, belongs to Israel, so it has all of these things. It gives security guarantees to Israel fully.

The interesting thing is, that it does talk for the first time about the U.S. promoting a Palestinian state. Now the

Palestinian Authority was not involved in the discussion, so they even rejected this plan before it was published, because they said all the decisions made before, point in the direction that it does not represent any Palestinian interest. President Abbas called for an emergency summit of the Arab League, which will take place on the Feb. 1. Naturally, the proposed Palestinian state, from a territorial standpoint, is extremely meager. It basically cuts out a lot of the interesting parts. To make it viable, will be very difficult. The proposed money over a certain period of time of \$50 billion is not a hell of a lot.

So I think the reactions to it – I would like to mention a couple of them – first of all, Netanyahu will immediately leave Washington and go to Moscow to discuss with Putin. Various Russian spokesmen, Lavrov, Peskov, Kosachev, the head of the International Relations Committee of the Federation Council, they all said they would study it, we will look at it intensively; and negotiations have to be based on the involvement of the so-called “quartet” – the quartet meaning the United Nations, the EU, Russia, and the U.S. In any case it’s an international approach and even the EU foreign representative, Josep Borell, said it has to be based on respect for all the UN resolutions concerning Israel-Palestine, and the representative of the UN General Secretary said, it has to be in respect of all UN resolutions, including the one that Israel has to go back to its pre-1967 borders. So that naturally is not what’s here proposed, but that is the reaction from international forces.

I think it’s useful to start a negotiation process provided that the Palestinians agree to that, which they have not so far. But I want to say very clearly, that it is good to give security guarantees for Israel. That is absolutely crucial. But I think there is not going to be a peace in the region, in Southwest Asia, if you don’t give security interests to all relevant parties, and that includes emphatically Iran. If

people go back in history and look at which peace treaties functioned and which didn't, you have the Peace of Westphalia which explicitly formulated the principle that for the sake of peace, you have to take into account the interest of every other, and that's why the Peace of Westphalia was such a groundbreaking work and led to the whole development of international law; as compared, in total contrast to the Versailles Treaty, which going against all historical evidence, presumed Germany was the only guilty party for World War I, all the reparations had to be paid by Germany, and that laid the ground for the developments which then led to the Great Depression of 1929 and naturally the emergence of the Nazis, and it led to World War II. If you don't have a peace which takes into account the interest of every party, it cannot function.

And most importantly, you have to look at the region as a whole. You have to look at Afghanistan—a mess; Iraq—pretty bad; Syria—totally destroyed from the senseless war; Yemen. You can even go into North Africa: Libya. Look at the result of what President Trump clearly wants to end, namely, these endless wars. Therefore, if you want to reconstruct this area and have a durable peace, what you need is an economic development for the entire Southwest Asian region, and that can only happen if all the great powers work together. I think the immediate perspective is given, because the Chinese have offered to Afghanistan, to Iraq, to Syria, to extend the New Silk Road. Also the Arabs have many interests of cooperation along the Silk Road with China. That is the only way how you can have the hope to calm down this region. And rather than trying to continue geopolitical games, I think all the great powers—Russia, China, India, the United States, European countries—they should all join hands and reconstruct this area, and then you can have the hope for peace.

So, I think the extension of the New Silk Road from China via Iran, Iraq; into Turkey, Syria; into Egypt, all the way to

Africa, developing Africa in the same way. Then, through Turkey, extend the New Silk Road to Europe, to the Balkans; to connect via the Central Asian corridors – If you have a total peace plan like that, I think it can be really the basis for peace.

And I would hope now, this is now a first step. It needs to have more steps. But I think it's a negotiation basis, and people should take a positive attitude, and then, hopefully, it can lead to the result of a real peace in the region.

SCHLANGER: As we're discussing these things, there's been something that has just emerged as a strategic concern in the last days, really last weeks: the spread of the coronavirus out of China. President Trump, in a comment a couple days ago, praised the Chinese for the way they're handling it. The anti-China lobby is going crazy against China. What's your assessment of where we stand in dealing with this virus?

ZEPP-LAROUCHE: Well, one of the leading Chinese scientists, who is in charge of managing this crisis, said that he thinks the peak of the epidemic may be in ten days from now. That would be a very good news. China has done a very big job, by putting about 60 million people into quarantine. In major cities, people are being told to stay home. They have a letter out for the elderly, that they should especially not leave their apartment, because they are more at risk than other people. I think it is an incredible job. There was just a meeting between President Xi Jinping and the leadership of the WHO, the World Health Organization. They praised China, by saying they did an absolute fantastic job, by also giving a standard of how to deal with such a crisis. From an objective standpoint, there is no question that China is handling this extremely well, building three hospitals of more than 1,000 beds in a week – I don't know what other country could do that at this point.

As you mentioned, there are also some really degenerated

minds, who have absolutely no respect for human life. One is the unspeakable Danish newspaper Jyllands-Post with its cartoon, which showed the Chinese flag with the stars in the flag being replaced by the coronavirus. China protested very strongly, and basically said that this is a complete contempt for human decency, and should not be regarded as a cartoon. I think our colleagues from the Schiller Institute in Denmark also put out a similar statement, absolutely condemning the degenerate mindset coming from such "cartoons."

Other than that, if this Chinese scientist is correct, then hopefully this could be resolved very soon. Naturally, doomsday-sayers, who say the economic impact could be a trigger for the world financial collapse. I don't think that is more than a cover story, for the fact that this financial system is bankrupt as it is.

SCHLANGER: These very same central bankers and financiers, who have bankrupted the financial system, are circulating this new report from the Bank for International Settlements, talking about the "Green Swan." They are now saying that the scapegoat for the crash will be man-made climate change. Obviously, this is another aspect of the cover-up, isn't it?

ZEPP-LAROUICHE: Yeah. The "Black Swan" is a synonym for the big financial crash, for the "everything bubble" to collapse, which we are very close to. So, to blame the climate crisis for such an event is ridiculous. The effort to impose green financing, and in that way destroy the basis for industrial economy is a danger to the financial system, if it needed another one, other than the one caused by the insane bailouts and quantitative easing policies.

So, I think this is an absolute lie. I think we are entering a period, where not only a crash is hanging on the horizon, but the effects of this financial policy are causing the entire society, in many countries, to disintegrate. I only want to mention two situations: One, I think now eight weeks of

strikes in France; this is not reported at all, but I know about it from our French colleagues. These demonstrations and strikes are becoming more violent all the time. That is the result of the government policy, because the French police have the policy of throwing out sort of a net, isolate different groupings, and basically drive them into violent reactions.

This doesn't only come from antifa and Black Bloc, but it comes from the Yellow Vests. For example, you have lawyers who are so absolutely furious about the attack on them, that they have thrown down their robes by the hundreds. Tax accountants who throwing their tax codes on the floor. This is really getting out of proportion. And the government of Macron is making absolutely no concession, but keeps absolutely with the line of BlackRock, which is really what this pension reform is driven by.

You have a similar situation now in Germany, where the German farmers, who are now basically fighting for their existence, they have now changed their tactic. They do flash-mobs at political meetings: All of a sudden, you have 250 tractors showing up; they block the warehouse deliveries from the large food chains. They say they are now being destroyed, between a rock and a hard place, because the food chains lower the prices for their products way below the parity price – you can forget, not even the producer's price. And then you have the European Union legislations which make it impossible for these farmers to continue to farm.

So, we are looking at a real social explosion, not only in places like Chile and Lebanon and Algeria, but also, increasingly, in the European countries. I can only see this continuing, because if people like [European Commission President Ursula] von der Leyen implement their green legislation, thereby raising the prices for everything—electricity, transport, food—then this social ferment will just explode, because many people are already at

the end of their means.

I think this is going to require our intervention, globally, to impose what we have proposed many times, the full package of LaRouche: the Four Laws, Glass-Steagall, national bank, New Bretton Woods, crash program for fusion and space cooperation to increase the productivity of society, and cooperate with the New Silk Road. That is the solution, but we need more people to help us in this mobilization. So, go to the links provided at the end of this webcast. Subscribe to our Alerts and other publications. Sign our petitions and mobilize together with us. I think that's the only answer you can give.

SCHLANGER: There's another aspect to this situation, which you've addressed many, many times: which is, the social explosion, the social ferment, and social disintegration are occurring at the same time as there's a cultural collapse, which is engineered by the same British Empire, destroying the image of man. You've just written an article on this; you are quite prolific on this. What do people need to know about how we reverse this cultural collapse?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I launched a campaign which I called an "Open Letter to the Lovers of Classical music." I deliberately do not address this letter only to people in Germany, but I really want to address it to everybody who thinks that Classical music is important for the mental health and creativity of people.

We will put the link of this Open Letter below, so please download it, read it, circulate it, comment on it, because I want to generate a debate. There was this unbelievable assault, where some so-called modern composer dared to change the finale of Fidelio in a performance in Darmstadt. What came out was absolutely horrible ugliness. So, please read my letter and circulate it.

But it points to something which I think is really of a

general nature. If you look at what is happening in the United States, you have the drug epidemic, you have the school shootings; you have a lot of violence as a potential breaking out very quickly. In Germany, you now have churches being robbed. People are stealing the sacral instruments for the church service, pictures from the walls. You have attacks on first responders, on the police – I mean, this getting very, very ugly. I think what all of these symptoms—which I could tell you a long, long, long list of, but you probably all know it—all of these are symptoms of a decaying, collapsing society, like the end of the Roman Empire, or some other cultural collapses.

This very dangerous and this is why I take this attack on Classical music as extremely important to be countered. Because if you look at Europe, Europe is in terrible condition right now; political unity doesn't exist. We just found that the German government already in 2018, at a conference in Berlin on Africa, deliberately countered the proposal which was adopted in 2018 in Abuja, Nigeria, by the governments of the Lake Chad region demanding implementation of the Transaqua project, which we have discussed many times on this show; and Germany gave only Greenie arguments, basically perpetuating the colonial world-outlook toward Africa, condoning the disgusting policy of the EU against the refugees from Africa and Southwest Asia, which is really a murderous policy. The Pope called these camps for refugees "concentration camps," which I think is absolutely on the mark.

So, if you look at all of these things, the only positive thing which Europe still has – other than its potential to be an industrial powerhouse, if we change our ways; but that is not in the cards right now, if you look at the EU—so the only thing which we is our great Classical tradition: The Italian Renaissance, which indirectly President Trump referred to in his speech in Davos, by pointing to the Cupola of the Florence Duomo, by mentioning the beautiful Cathedral of Notre Dame in

Paris, by referring to the European cathedrals. That ennobled view of man, including the German Classical period, the German, Italian, and other Classical music in general, these are the most precious heritages of Europe which we could contribute to the shaping of a New Paradigm in the world.

And if you have, right now, as a continuation of the Congress for Cultural Freedom (CCF) operation, the ongoing destruction of Classical music, with disgusting Regietheater; you can't go into a German theater any more, since quite a while, without people copulating on the stage, being naked, doing absolutely obscene things. András Schiff, the great pianist, wrote an article recently, where he said that in New York people are talking about this kind of theater as "Eurotrash." What this unspeakable so-called composer did in this re-write of the finale of Fidelio is nothing but Eurotrash; and that is a mild expression for what was presented there.

We have to defend Classical Culture. We have to go back to the idea that we need beauty in art. I fully agree with Friedrich Schiller, who in a letter exchange with his friend Christian Körner, said that art which is not beautiful, is no art, it's trash (those are my words, not those of Schiller).

So, I would really ask all of you who have any sense that we cannot allow the continuation of this destruction of great culture to go on, that you should join with us, and that we really create a Renaissance movement as a counter to that. This is completely in the spirit of my late husband, Lyndon LaRouche. His spirit is alive, especially as all of his prognoses in respect to the financial system, the strategic situation, become more obvious; there is a growing recognition of the increasing intellectual role of the work of my late husband. I want to encourage to always include the demand for his exoneration, because people have to have unmediated access to his works, because it is that, what great minds have written, what great composers have composed, which gives us the inner strength to get out of this crisis of humanity. So,

help us in really making this Renaissance movement.

SCHLANGER: We also have the benefit that this year is the 250th anniversary celebrating the birth of Beethoven. Your husband gave us the marching orders: "Think Like Beethoven!" which is the way out of this

So, Helga, thank you for joining us today, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Amerika har ikke brug for britisk regimeskifte i Iran, men fred og økonomisk genopbygning i Mellemøsten

Den 12. januar (EIRNS) – Med både Rusland og Kina, der nu prøver at gribe ind med våbenhviler og genopbygningsprojekter i Sydvestasien og Nordafrika, er det bydende nødvendigt at afholde et hastetopmøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin for at garantere stabilitet og tilvejebringe kreditter til økonomisk udvikling i denne store region.

Lad nu dette topmøde finde sted hurtigt, mens flertallet af amerikanere, der støtter deres præsident, ønsker fred, og sammen med senator Rand Paul fra Kentucky tænker: "Dette er tiden til at vende hjem. Den irakiske regering, den demokratisk valgte regering, ønsker, at vi vender hjem. Vi bør

vende hjem". Lad dette topmøde blive afholdt, så der kan indgås aftaler og frigøres investeringer til at sætte gang i entreprenørmaskinerne i de lande, hvor amerikanere har været i krig igennem næsten 20 år.

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag den 15. januar, her [i USA] og rundt omkring i verden, for at støtte opfordringen, der blev udstedt af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, den 7. januar, om at afholde dette hastetopmøde mellem de tre stormagter.

Præsident Donald Trump sagde: "Vi har ikke brug for olien" fra disse lande – USA er den førende olieproducent i verden. Hvem kontrollerer krigshøgene, John Bolton, Mike Pompeo, Lindsey Graham, m.fl., der har overbevist ham om, at USA må "beholde olien" dernede, "opretholde baserne"?

Pas på med "regimeskifte", der atter viser sit grimme ansigt over med Iran og Irak; det er det britiske imperiums geopolitiske spil. I 1999 meddelte den britiske premierminister, Tony Blair, på World Affairs Council i Chicago, at regimeskifte nu ville være den "anglo-amerikanske" politik; igennem alle 16 år med Dick Cheney og Barack Obama var det sådan, alt imens amerikanske soldater døde, unge veteraner kom hjem lemlæstede og i chok fra års kampe uden en frontlinje, og narkotika- og alkoholmisbrug og selvmordsraterne steg og steg. For femogtres år siden, da briterne organiserede et kup for at styrte Irans premierminister, Mohammad Mossadegh, fordi han havde nationaliseret det 'Anglo-iranske Olieselskab', bad de CIA om at hjælpe dem med den sidste del af kuppet. Og CIA leverede 'smæk for skillingerne' til briterne, hvilket fik dem til at gå til angreb og fordrive premierminister Mossadegh. Lige siden da, i de mellemliggende 65 år, er det blevet betragtet som et amerikansk kup i Iran!

Nu er den britiske ambassadør i Iran involveret i at starte "natlige gudstjenester", der udvikler sig til

protestdemonstrationer, som angiveligt kræver omvæltning af regeringen – og som bliver bragt som forsidestof i samtlige europæiske og amerikanske medier.

Overvundet i sit forsøg på at skabe kaos og regimeskifte i Syrien; overvundet i sit forsøg på at udløse en optrapning mellem Amerika og Iran i de seneste dage; krigspartiet trapper atter op nu.

Præsident Trump blev til dels valgt, fordi amerikanere ønskede at afslutte 'regimeskifte' og gøre en ende på de evige krige. Hvem kontrollerer krigshøgene, der omgiver hans administration? Den britiske ambassadør, Sir (nu Lord) Kim Darroch, sagde – i hemmelige telegrammer – "det er os briter, der styrer dem; vi 'oversvømmer' zonen omkring Trump."

Schiller Instituttets aktionsdag, der afholdes på Dr. Martin Luther King, Jr.'s fødselsdag, søger at skabe et alternativ. Præsident Vladimir Putin fra Rusland har allerede grebet ind og organiseret våbenhvile på to krigsfronter, i Idlib, Syrien og i Libyen. Xi Jinping tilstræber en olie-for-teknologi infrastrukturaftale med Irak, alt imens han underskriver en handelsaftale med USA. Scenen er sat for præsident Trump til at møde dem på et hastetopmøde – væk fra evindelige krige; erstat olien med udvikling, og, på længere sigt, bring menneskeheden ud i solsystemet.

Alle fire paneller: Schiller

Instituttets konference i Tyskland forener folk med god vilje til at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvklart svigagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller

Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den

permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben: Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

* Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet

* LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet

- * Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina
- * 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien
- * LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut
- * LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien
- * Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon
- * Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

- * Nødvendigheden af en klassisk renæssance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet
- * LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone
- * Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green, mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i

I Syrien går tingene efter planen

Ovenover: LaRouchePAC video interview med Hussein Askary om Syrien, m.m. den 16. oktober 2019.

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, udgivet i EIR Strategic Alert den 22. oktober 2019.

Udviklingen i Syrien, i de to uger der er gået siden meddelelsen om de amerikanske troppers tilbagetrækning, ser ud til at følge en nøje orkestreret plan, som kun den øverste politiske og militære ledelse i USA, Rusland, Tyrkiet og Syrien er indviet i. Alle andre, inklusive politikere og massemedierne i Europa og USA, tyr til gætværk, eller forsøger på anden måde at sabotere denne positive udvikling.

På den militære front har den Syriske Arabiske Hær (SAA) fået lov til, uden kamphandlinger, at tage vigtige grænseområder tilbage, og for første gang siden 2012 har man været i kontakt med grænsen mellem Syrien og Tyrkiet i byen Ain-Arab.

Med undtagelse af denne by har SAA været omhyggelig med at undgå kontakt med den tyrkiske hær i områder, der betragtes som en del af den tyrkiske sikkerhedszone langs grænsen, hvor Tyrkiet har fortsat med at bombe SDF-positioner. Efter aftalen den 17. oktober mellem præsident Recep Tayyip Erdogan og vicepræsident Pence om håndhævelse af våbenhvilen, blev de store operationer imidlertid stoppet. SAA og de tilbagetrukne

amerikanske tropper har også undgået sammenstød.

Det skal understreges, at alle rapporter og ståhejen i medierne om flugten af ISIS-fanger er falske nyheder. Faktisk blev de først spredt af SDF for at overbevise Vesten om at gribe ind, for at stoppe den tyrkiske indtrængen. Men mange af fængslerne i Hasakeh og Qamishli er langt fra den tyrkiske operationszone og er sandsynligvis kommet under kontrol af den syriske regeringshær. Kun en enkelt lejr for ISIS-familier i Ain Isa blev påvirket af kampene mellem SDF og den tyrkiske hær.

Politisk set pågår der intensive diplomatiske aktiviteter for at sikre øjeblikkelige politiske diskussioner til at afslutte krisen i Syrien. Den 18. oktober besøgte udenrigsminister Mike Pompeo NATO's hovedkvarter i Bruxelles for at give en orientering om våbenhvileaftalen i det nordlige Syrien. Tidligere samme dag var han i Israel for personligt at tale med premierminister Benjamin Netanyahu, og forsikre ham om den amerikanske forpligtelse til regional sikkerhed. Samtidig var en russisk delegation af særlige repræsentanter for Syrien, Alexandar Lavrentyev og viceudenrigsminister Sergei Vershinin, i Damaskus til topmøder, inklusive med Bashar Al Assad. De to russere havde dagen før mødtes med Erdogans præsidentielle rådgiver, Ibrahim Kalin, og viceudenrigsminister Sedat Onal i Ankara.

På tidspunktet for våbenhvilens udløb, den 22. oktober, vil præsident Erdogan og præsident Vladimir Putin mødes i Sochi. Den 24. oktober vil NATO's forsvarsministre, herunder den amerikanske forsvarsminister Mark Esper, mødes for at diskutere Syrien. Efterfølgende, i Genève den 30. oktober, skal det syriske forfatningsudvalg sammenkaldes i FN's regi. Disse forhandlinger burde bane vejen for en endelig politisk løsning mellem Syriens regering og de forskellige oppositionsgrupper.

Link til LaRouchePAC video med USA's delstatssenator Richard

Black om Syrien.

Timen er kommet

Den 17. oktober (EIRNS) – Igennem de fleste tidsperioder tillader historien kun at der sker få ændringer til det bedre på kort sigt, og de klogeste hoveder forbereder sig tålmodigt på de muligheder, som fremtiden måtte byde på. Så kommer der andre, sjældnere tider, hvor årtier eller mere kastes ud af balance i løbet af blot uger eller dage – revolutionære tider. To oprørende videointerviews, der netop er frigivet af LaRouchePAC – om Syrien og de videre udsigter for fred og eurasisk udvikling – viser, at der for indeværende virkelig er [tale om] revolutionære tider: et interview med Hussein Askary fra EIR's Arabiske Redaktion og talsmand for det internationale Schiller Institut ("Peace Breaks Out In Syria": Et interview med Hussein Askary "); og det andet fra Virginia Commonwealth med senator Richard Black (R) ("Interview med senator Black: The Real Story of What's Happening Syria, Not the Fake News Version").

Nu hvor præsident Donald Trump endelig er fritstillet til at opfylde sit valgkampsløfte om at trække USA ud af de uendelige, håbløse krige påbegyndt af Bush og Obama, og i stedet kan forhandle om fred med Rusland og alle andre parter, igangsættes der en revolution af håb. Den har grebet Mellemøsten, og amerikanerne, der valgte ham til præsident af samme grund, tillige med mange andre, der ikke stemte for ham. (samtidig med at Gallup løgnagtigt vil vide, at 52% af amerikanerne ønsker, at præsident Trump bliver væltet ved en

rigsretssag og fjernet fra embedet.)

Nu opfordres amerikanerne til at afsløre og besejre den forræderiske farceagtige rigsretssagsproces, og EIR vil fortsætte med at afsløre alle løgne og beskidte efterretningsoperationer, der ligger bag den – alle, til syvende og sidst, begået efter ordrer fra finansoligarkerne med centrum i London, såsom bankdirektør for Bank of England, Mr. 'Green Finance' Mark Carney.

Men det levende eftermæle fra det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche fortæller os, at vi må gå videre, og at vi må gøre det nu. Opgaven er mere end bare at overvinde geopolitikken, og det er heller ikke muligt at stoppe blot med det. Den nuværende situation er en enestående mulighed for at basere fred på økonomisk genrejsning og økonomisk genopbygning af Amerika og Verden.

Det var netop sådan en mulighed, som Lyndon LaRouche så i sammenbruddet af det europæiske kommunistiske system (Warszawa-pagten) i årene 1989-1991. Han greb lejligheden som han så, selvom næsten ingen andre så det klart på det tidspunkt, for at overvinde det økonomiske forfald i Vesteuropa og Østeuropa, samtidig med at han muliggjorde udvikling i den såkaldte Tredje Verden. Han kæmpede ihærdigt, selv fra fængselscellen hvor han uretfærdigt var indespærret, for at få dette til at ske. Som ene mand, med sin kone og et par venner, førte han denne kamp til alle kontinenter. Han så forbundsfæller blive myrdet, som den tyske bankmand Alfred Herrhausen – men han kæmpede videre. Det krævede de kombinerede styrker af premierminister Margaret Thatcher og præsidenterne George H.W. Bush og François Mitterrand at besejre denne ene mands initiativ, for det han kaldte "den Europæiske produktive Trekant." Det var en enorm infrastrukturplan med henblik på at binde de mest produktive centre i Europa sammen, iværksætte højteknologisk udvikling derfra, og lade det brede sig videre ud til Østeuropa, Asien og videre.

Han tabte dengang, men den idé han forfægtede blev vedtaget som Kinas politik af landets nye præsident Xi Jinping i 2013, efter mange års forudgående diskussioner i Kina inspireret af Lyndon og Helga LaRouche. I løbet af de sidste seks år har det dybtgående forandret Verden, blandt andet ved at bringe håb til Afrika, hvilket aldrig før er set.

Nu står vi overfor en endnu større mulighed. De kræfter, der dengang knuste LaRouches plan, eksisterer stadig, men de er meget svagere, og de er bragt ud af balance. Muligheden er her for det 21. århundredes version af Franklin Roosevelts genopretningsplan, som Lyndon LaRouche redegjorde for i sine "Fire love" og andre steder (se EIR, 13. juni 2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed: En øjeblikkelig nødvendighed").

Internationalt eksisterer der nu muligheden for (og hvor længe endnu?), at stormagterne USA, Rusland, Kina og Indien kan skabe et nyt kreditsystem rettet mod højteknologisk udvikling af verden, med massiv eksport af kapitalgoder fra den udviklede sektor til de underudviklede, muliggjort af langsigtede, lavt forrentede lån under et dollarsystem med guldreserver og relativt faste valutakurser.

Det kan gøres nu – drivkræfterne er til stede. Og det skal gøres nu. Uanset hvad dine yndlingsmedier måske fortæller dig og dine kontakter, er finanskrisen i færd med at bryde ud. De eneste svar herpå ligger i de retningslinjer, som LaRouche har udstukket. Giv agt!

**Behovet for at redefinere
“bæredygtig udvikling” som
“vedvarende udvikling”.**

**Bælte- og Vejinitiativet og
Apolloprogrammet som
inspirationskilder**

Følgende artikel af Hussein Askary og Jason Ross bliver omdelt inden og under FN's generalforsamling, som åbner den 17. september i New York .

Download (PDF, Unknown)

**Schiller Instituttet afholder
seminar om “BVI's rolle for
fred og stabilitet i
Vestasien og Afrika”**

Den 2. september (EIRNS) – Den 29. august var Schiller Instituttet vært for et seminar på højt niveau i Berlin, der fremlagde en sandfærdig rapport om betydningen af og fremskridtene med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), især med hensyn til udvikling i Sydvestasien og Afrika. 45 personer var til stede, inklusive repræsentanter for mellemstore virksomheder, det diplomatiske samfund og andre institutioner.

En besøgende delegation af lærde fra Det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS), en vigtig akademisk organisation og forskningscenter, præsenterede artikler om BVI's rolle i stabiliseringen af regionen gennem økonomisk udvikling. Et fælles tema for stort set alle præsentationerne var, at det for fredens skyld er nødvendigt at forpligte sig til en reel økonomisk udvikling, centreret om fremskridt inden for videnskab og anvendelse af nye teknologier.

Ordstyrer Stephan Ossenkopf fra Schiller Instituttet indledte arrangementet med at understrege, at der er et presserende behov for en "rationel dialog" om hvad kineserne faktisk gør, i modsætning til de negative rapporter i de vestlige medier. BVI er ikke ensidigt og imperialistisk, men et omfattende og inkluderende projekt.

Hovedtaleren, instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, kom nærmere ind på dette, hvor hun hævdede, at BVI er "den vigtigste strategiske politik på dagsordenen". Hastigheden af dens vækst i de sidste seks år har været forbløffende, sagde hun, og er af særlig betydning for genopbygningen af de krigshærgede nationer i det sydvestlige Asien og for at overvinde den undertrykkelse af nationer i Afrika, hvor Europa kunne have bidraget til deres industrialisering, men tydeligvis ikke har formået det. I stedet for at tillade modstanderne af udvikling at gøre Kina til en "fjende", må det erkendes, at hvad Kina gør er nødvendigt for fred og stabilitet, og at det burde tilsluttes af vestlige regeringer, især USA. I en gennemgang af den nuværende strategiske krise, som er blevet forværret på grund af det Britiske Imperiums iværksættelse af destabiliseringer rundt om i verden, herunder mod Kina, Iran osv., sagde Zepp-LaRouche, at Europa har en vigtig rolle at spille, hvis førende nationer frigjorde sig fra geopolitisk strategisk orientering. For eksempel talte hun om det enorme potentiale for tyske små og mellemstore virksomheder i joint ventures i tredjelande og forklarede, at den nuværende regerings politik ikke favoriserer denne

mulighed. Hun understregede, at nøglen til at skabe forandring i den transatlantiske region er at inspirere til optimisme ved at lægge vægt på det potentiale, der er blevet udløst af især de nye initiativer inden for rumforskning. Vi skal tænke mindst 50 år frem, sagde hun, og afvise den pessimisme, som spredes af de grønne og de finansfolk, der støtter dem.

Talerne fra CASS var: Lederen af delegationen, professor Tang, om "Kinas koncept om sikkerhed og sikkerhed i Mellemøsten", som gav en grundig beskrivelse af BVI's fremgangsmåde; Professor Yu, der talte om "BVI og freden mellem Palæstina og Israel", understregede betydningen af økonomisk udvikling for Palæstina, hvilket er afgørende for at kunne realisere to-statsløsningen i den igangværende krise; Professor Wang, om "BVI i Golfens Samarbejdsråd og Golfens sikkerhed"; Dr. Wei om "Iraks genopbygning og Kinas rolle", hvor han fremhævede vanskelighederne med at genopbygge en nation, der var udsat for en krig, som ødelagde en stor del af dens infrastruktur; og Dr. Zhu, der talte om "BVI i Egypten og Kina-Egypten Samarbejdet", og præsenterede en optimistisk vurdering af hvordan samarbejdet mellem de to stater har givet håndgribelige fordele.

Andre foredragsholdere fra Schiller Instituttet var Hussein Askary, medforfatter til instituttets specialrapport "Extending the New Silk Road to West Asia and Africa", der gav en passioneret rapport om fremskridtene med BVI i de to regioner; og Claudio Celani, hvis rapport om Abuja-konferencen i februar 2018 om genopfyldning af Tchad-søen og Transaqua-projektet leverede et konkret billede af hvad der er muligt med internationalt samarbejde – men også hindringerne, skabt af internationale finansielle institutioner og deres geopolitiske strategier, som skal overvindes.

Der var spørgsmål fra publikum efter hver præsentation, et bevis på behovet for reelle løsninger og et ønske om at uddrage mere af tankegangen fra repræsentanterne fra CASS. Adskillige spørgsmål blev rettet til Helga Zepp-LaRouche,

herunder et om malthusianisme, et andet om Indien-Pakistan-
krisen.

Regnskabets time er kommet: Trump er blevet frifundet; frifind nu LaRouche.

Den 26. marts (EIRNS) – Det er en form for jordskælv, der fejer hen over USA, mens realiteten af hele 'Russiagate'-operationen mod præsident Donald Trump synker ind: Der er intet i det, der har aldrig været noget i det, og dette var lige så meget en operation rettet imod det amerikanske folk som imod præsident Trump selv.

Vrede kommentatorer spørger: "Slutter det her"? Bliver de ansvarlige nødt til at bøde for deres forbrydelser? "Andre siger, at er "tiden er inde til at gøre op" med medierne, mod Obama-demokraterne og – med langt større præcision – med det britiske efterretningsapparat, der startede hele operationen i første omgang. Dette er en pointe, som Trump selv understreger i sine tweets: at briterne lancerede operationen for at forhindre ham i at etablere et fredeligt samarbejde med Rusland og Kina.

Men der er en endnu dybere betydning i de forandringer, der slippes løs i USA og globalt, i og med at Muellers "Russiagate"-fupnummer nu smelter ned. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, bemærkede om dette spørgsmål

i dag:

Nu kan vi virkelig få Verden bragt i orden, på den måde som EIR-grundlægger Lyndon LaRouche dedikerede sit liv til at opnå, udtalte Zepp-LaRouche. Særlig anklager Robert Muellers Russiagate-operation viste sig at være en stor 'vindfrikadelle', og der vil komme flere jordskælv i de kommende uger, især hvis man ser på de store fremskridt i Bælte- og Vejinitiativet som følge af Xi Jinpings tur til Italien og Europa. Nu er det, som mange i medierne har indset, tid til at tage bestik af situationen, men for at sikre at det sker, må kampen for frifindelse af Lyndon LaRouche være i centrum.

Det skyldes, at det er det samme apparat bag Russiagate, som var ansvarlig for fængslingen af Lyndon LaRouche, udtalte Helga Zepp-LaRouche. "Det apparat der gik efter hr. LaRouche gjorde utrolig skader på USA og verden ved at bagvaske ham på en sådan måde, at folk blev helt blinde for de muligheder, som hans ideer indebærer for verden og menneskehedens fremtid".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Jeg tror at der, til trods for de vidunderlige ting som Kina gør, virkelig mangler en dybde i diskussionen hvad angår videnskabelige og kulturelle ideer; et aspekt som hr. LaRouche bragte op. Det er som om man tog Beethoven og fjernede ham fra musikken – det ville ikke være det samme. Og hvis man ville fjerne Schiller fra poesien, ville det heller ikke være det samme."

Zepp-LaRouche understregede også de bemærkninger, der blev postet i går af den tidligere amerikanske militære efterretningsofficer og sikkerhedsanalytiker oberst Pat Lang (pensioneret), der skrev, at, på grund af Russiagate, er "en stor mulighed for at forbedre forholdet til atommagten Rusland gået tabt." Lang sagde desuden, at "kun over-nationalistiske galninge som Brennan og Clapper og uvidende fanatikere som Bolton og Pompeo kan forestille sig, at en forbedring af forholdet til et land, der er i stand til at destruere én

selv, ikke skulle være en god ide.”

Til hvilket Zepp-LaRouche tilføjede: “Det er min opfattelse, at vi skal have den tilgang at frigøre Trump fra disse elementer, samt at påpege at de gør det modsatte af, hvad Trumps udtrykkelige hensigter er”, herunder at have gode arbejdsrelationer med Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping.

Zepp-LaRouche fortsatte:

“Den eneste måde at slippe ud af dette rod på er at samarbejde indenfor et nyt paradigme: Luk handelskløften ved at have ‘joint-ventures’, få amerikanske virksomheder til at samarbejde med kinesiske firmaer, f.eks. i forbindelse med opbygning af Afrika. Folk er nødt til at tænke anderledes. Hvis vi ikke overvinder geopolitikken, vil verden eksplodere, og den risiko er tydeligvis stadig tilstede.

“Det amerikanske folk bliver nødt til at indse, at Trump er en utrolig præsident. Han har modstået en af de største sammensværgelser, og nu står demokraterne og andre tilbage uden ‘noget på’: de er sammensvorne, der har fejlet, de er fuldstændigt miskrediterede. For at opnå en firemagts-aftale, som den der er blevet foreslået af LaRouche, har Trump-præsidentskabet brug for et godt forhold til Rusland og Kina, for hvis man erklærer disse lande for fjender, konkurrenter og rivaler, vil man aldrig få en firemagts-aftale.

“Så Trump er altså stadig præsident, og hans politik på dette område bør følges; og hvis der i hans kabinet er medlemmer, der modsiger ham, så skal han indsætte bedre folk på deres pladser.”

Zepp-LaRouche afsluttede med følgende perspektiv:

“Vi er nødt til at bevare et helt optimistisk syn. Historien er ikke uendelig; historien er ikke en sæbeopera, hvor man har den ene episode efter den anden, men der er visse afgørende

punkter, hvor der skal forandres, skiftes til et nyt gear, gås videre til et nyt plateau – ellers vil man gå til i det gamle rod. Og den eneste måde at komme ud af dette rod på er at gå fuldt ud med på hr. LaRouches ideer; og det betyder, at folk skal befri sig fra alt det smuds, der er kastet på ham. Det skal der ryddes op i nu. Bare tænk på den chokeffekt, det ville have over hele verden, hvis LaRouche skulle blive rensset: alt ville falde på plads. Der er visse flanker, selv i en tilsyneladende umulig situation, som man kan bruge til at afhjælpe problemet på et højere niveau.”

IPCC viser os alle, hvorfor Trump havde ret i at trække Amerika ud af Paris- 'Klimaaf-talen'

Leder fra LaRouchePAC den 8. oktober: Mindre end to år efter vedtagelsen af Paris-Klimaaf-talen trak præsident Donald Trump USA ud af den, idet han korrekt anfører, at den ville medføre store økonomiske omkostninger og eliminere beskæftigelse uden at nå sine angivne hensigter om forbedring af miljøet.

Nu har IPCC (FN's Internationale Panel om Klimaforandringer) i realiteten omstødt Paris-aftalen for ikke at føre *tilstrækkeligt* store økonomiske omkostninger med sig. Panelet truer med skræmmende konsekvenser for planeten, hvis ikke alle nationer "foretager hurtige, vidtrækkende og hidtil usete ændringer i alle aspekter af samfundet." At holde den 'globale opvarmning' under 2 grader celsius i det 21.

århundrede er ikke nok, siger IPCC i sin nye rapport udgivet den 7. oktober.

Løfterne om reduktion af kulstof-udledning fra alle landene bag Paris-aftalen "er ikke nok." I stedet skal der nu tages store skridt (tilbage) i menneskelig produktivitet og industriel aktivitet samt i den menneskelige kost. Nedsækering af industriel aktivitet, husdyravl og kødproduktion og nedsækering af CO₂-udledning med 1 mio. tons hvert år skal starte straks, og forfølges indtil der ikke er nogen CO₂-udledning mere – dvs. ingen kulbrinte-brændstoffer og heller ingen kernekraft – i år 2050 eller tidligere.

Dette er et angreb på Trumps politik for vækst. Desuden er det et angreb på Kinas politik for at sprede sin økonomiske vækst og fattigdomsreduktion til Afrika; et angreb på dets Bælte og Vej-Initiativ som helhed, og især den entusiastiske accept af initiativet i Afrika. IPCC-rapporten udtrykker Barack Obamas modbydelige, absurde og dødelige trussel på et "ledelsesmøde" i Afrika for flere år siden, om at "hvis I alle vil have klimaanlæg og en vestlig kost, vil I få planeten til at koge over."

IPCC angriber i høj grad fundamentet for selv videnskaben om den menneskelige økonomiske udvikling, en videnskab der stammer fra universalgeniet Gottfried Leibniz for tre århundreder siden, og som siden er genoplivet af Lyndon LaRouche og hans politiske bevægelse som et modtræk til det Britiske Imperiums efterkrigstids neo-malthusianisme.

Centralt for den videnskab er, hvad LaRouche kalder stigningen i potentiel relativ befolkningstæthed, målt på fremskridt for både den menneskelige art og for Jordens biosfære, som mennesket, som noget enestående blandt de levende væsener, er i stand til bevidst at forbedre.

Stigende energi-gennemstrømningstæthed i menneskelige energikilder – hvilket fører opad fra omdannelse af sol og

biomasse gennem vind og skovdrift, videre gennem petrokemikalier til nuklear fission, og nu i retning mod nuklear fusion og plasma teknologier – betyder højere potentiel befolkningstæthed hos menneskeslægten under en stigende levestandard. Denne “fremskriden opad fra ilden” betyder også højere teknologisk industri og større potentiale for at forbedre miljøet, jordens vandforsyning, dets landbrugsproduktivitet og bæredygtighed – og dermed stadigt stigende potentiel befolkningstæthed.

Det er dette der er nødvendigt i Afrika, hvor fattigdomsreduktion endelig er begyndt at finde sted sammen med stigende kinesiske investeringer i energi, sammen med jernbaner, veje, vandoverførsler, havne – og samtidigt i Mellemøsten og Sydamerika. Det er grunden til, at Asien går efter atomkraftteknologier, mens det miljøaktivistiske paradigme i Europa opgiver atomkraft.

Amerika er heldige med, at præsident Trump har vendt mere af det amerikanske folk imod IPCC's miljø-terrorkampaner. Hvis “Russiagate”-kuppet imod ham kan vendes afgørende ved dette midtvejsvalg og efterfølgende, kan han blive i stand til at arbejde med de andre stormagter, som fremmer industrielt fremskridt (på et højere niveau).

Disse lande, USA, Kina, Rusland og Indien, kunne lancere et nyt internationalt monetært system designet direkte til udenlandske investeringer i højteknologi. Så kunne de i fællesskab – med deres rumfarts- og kernekraftskapacitet – koncentrere sig om den afgørende udvikling af små, sikre, modulære atomkraftreaktorer, nøglen til at alle mennesker endelig kan få elektricitet.

Og mens de forbedrer denne planet, kunne de sammen arbejde på menneskeslægten's evne til hurtigt at rejse andetsteds hen i solsystemet.

Lyndon LaRouche udarbejdede “fire love” for disse økonomiske

handlinger. De udtrykker potentialet for virkelig at vinde kampen om det amerikanske midtvejsvalg.

Bælte og Vej-’styregruppe’ for Sverige lanceret.

D.1. oktober 2018 (EIRNS) – Den 28. september blev den nystiftede ‘Belt & Road Initiative Executive Group’ for Sverige (BRIX) lanceret under det prominente ‘Kina-Sverige Business Forum’, der blev afholdt i Grand Hotel i den svenske hovedstad Stockholm. I år fokuserede Business Forum på Bælte og Vej-Initiativet.

Ordstyrer Hussein Askary åbnede arrangementet ved at citere det kinesiske ordsprog: “Hvis du vil være rig, så byg først en vej.” Som formand for BRIX, bød Ulf Sandmark velkommen til de over hundrede deltagere, og forklarede formålene for BRIX. Ambassadør for Folkerepublikken Kina, Mr. Gui Congyou gav en entusiastisk åbningstale til forummet, og bød oprettelsen af BRIX velkommen.

Myndighederne og medierne i Sverige har hidtil været uvidende om Bælte & Vej-Initiativet. B & R Business Forum leverede den nødvendige indsigt for at ændre på dette. BRIX, foreningen der blev lanceret på dette forum, vil fremme en åben dialog og større bevidsthed om Bælte & Vej-Initiativet (BVI) og dets fordele for Sverige.

Et vigtigt punkt vedrørende BVI er, at det ikke kun handler om forbindelser til Kina, men er et initiativ til at fremme global sammenhængskraft. Alle nationer i verden inviteres til

at deltage i BVI på deres egne vilkår. Den første taler, Stephen Brawer, næstformand for BRIX, pegede på et verdenskort, hvor alle kontinenter vil blive forbundet i fremtiden, selv med forbindelser ud til Australien. Han pegede på Forum for Kina-Afrika samarbejde (FOCAC) i Beijing d. 3.-4. september, hvor 53 afrikanske nationer kobled sig på BVI for at opfylde den Afrikanske Unions Agenda 2063 for et verdensomspændende moderne infrastrukturnetværk, der vil gøre en ende på fattigdommen på kontinentet.

BVI bør ikke kun ses som et "praktisk" transportsystem for handel, understregede Kitty Smyth i den efterfølgende præsentation. Fru Smyth, en britisk strategi- og PR-seniorrådgiver for kinesisk-europæiske forretningsforbindelser, understregede, at BVI, siden det blev lanceret af præsident Xi Jinping i 2013, også har en filosofisk dimension med at fremme harmoni: "At fremme en ny type af internationale forbindelser" og "at skabe partnerskaber med dialog uden konfrontation, og venskab snarere end alliance." Hun rådede Sverige til at etablere faste kontorer, der er i stand til at udvikle det langsigtede Bælte og Vej-samarbejde med Kina, præcist som Storbritannien også har gjort, med et kontor for BVI-banken AIIB, et regionalt samarbejde kaldet 'Northern Powerhouse', den parlamentariske gruppe og regeringens faste udsending til BVI.

De typiske misforståelser om BVI i svenske virksomhedskredse blev dissekeret af Ali Faramandeh, formand for CSBC. BVI er meget, meget mere end kinesisk produktion af svenske varer. Den nye Silkevej er heller ikke noget, som befinder sig langt borte, som mange i det nordlige hjørne af Europa ellers tror. Blandt de 70 medlemsstater i BVI, er der også naboer i Europa, som allerede er ved at opbygge deres del af det globale forbindelses-netværk, projekter, hvor svenske virksomheder kan deltage med det samme.

At arbejde sammen med Kina er udfordrende for den gamle verden, forklarede Ying Wu – en tidligere ingeniørstuderende i

Stockholm, som nu er direktør for SinceUs – i den afsluttende præsentation på forummet. Hun trak mange indsigtsfulde og humoristiske eksempler på problemer frem, som hun er stødt på i forbindelse med at hjælpe svenske forretningsklienter med at komme ind og udvide sig på det kinesiske marked med 437 millioner shoppere på e-handel. Hun præsenterede et "skoleeksempel" med det svenske varemærke Airnum, som hun har hjulpet med at udvikle sig fra et ukendt 'brand' til det bedst sælgende mærke i løbet af et år.

Det er vigtigt at gøre disse muligheder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) velkendte som bedste praksis; for at fremme forståelsen i Sverige af betydningen af BVI, og de muligheder som det åbner for innovative virksomheder i mange lande verden over.

Den nye sammenslutning, BRIX, udspringer af succesen med seminaret om BVI d. 30. maj, arrangeret af Schiller Instituttet sammen med CSBC, ambassadørerne i Kina og Pakistan, såvel som Chargé d'affaires i Sydafrika. Efter succesen med dette seminar, besluttede arrangørerne og nogle af deltagerne, herunder svenske iværksættere, at danne en aktionsgruppe til fremme af BVI i Sverige. Flere rapporter og informationer er på vej.

POLITISK ORIENTERING den 6. september 2018:

53 afrikanske lande kommer til Beijing for at samarbejde med Kina om at bygge fremtiden. Se også 2. del.: diskussion. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del, diskussion:

Lyd:

Xi Jinping, den æstetiske opdragelse og Afrika – og Vestens dybe moralske krise

Af Helga Zepp-LaRouche, den 1. september 2018

Medens den politiske elite i Europa stadig er af den opfattelse, at den er i besiddelse af den eneste saliggørende visdom, hvad de "vestlige værdiers" overlegenhed angår, så har stadig flere såkaldte "almindelige borgere" for længst bemærket, at der eksisterer en stadig dybere kløft mellem politikernes og mediernes officielle fremstilling og den

virkelighed, der fremtræder inden for livets forskellige områder. Mange har en anelse om, at mediernes negative fremstilling af Kina og Den nye Silkevej måske også er Fake News. Rent faktisk har vi med de såkaldte "vestlige værdier" og konceptet om "Den nye Silkevej" at gøre med to helt forskellige værdibegreber og med helt forskellige menneskeopfattelser.

Efter at Kina for godt ti år siden, og endnu stærkere i de sidste fem år, har engageret sig i talrige infrastrukturprojekter inden for rammerne af dets silkevejs-initiativ. Blandt andet har Kina opført jernbanelinjer, industriparker, vandkraftværker og industrialiseret landbrug i Afrika. Mange afrikanske statschefer såvel som deres befolkninger er blevet grebet af en helt ny selvbevidsthed: De ser for første gang en realistisk chance for at overvinde fattigdom og underudvikling inden for en overskuelig fremtid. Takket være den kinesiske hjælp har en hel række afrikanske stater sat sig det mål, at opnå en rigtigt god levestandard for hele deres befolkning i en overskuelig fremtid.

Forud for FOCAC-topmødet (Forum on China-Africa Cooperation), hvortil 53 afrikanske stats- og regeringschefer ventes, udtrykte Ghanas ambassadør i Kina, Edward Boateng, i en kommentar i Global Times sin begejstring for den nye silkevejs ånd, som har grebet Afrika. "Kineserne er overbeviste om, at det er muligt for et land som Ghana at forvandle sig til en moderne, teknologisk udviklet økonomi inden for en halv generation." Boateng har i løbet af det år, han har tilbragt i Kina, besøgt mere end 16 provinser og mange byer for at studere følgerne af "det kinesiske økonomiske mirakel" og har draget følgende konklusion i Global Times: "Jeg tror, at Ghana kan benytte Kina som et spejl for, hvordan vi selv kan slå ind på en tilsvarende succesrig udvikling. Her fremhæver jeg især, at Kina har forvandlet sig til et betydende økonomisk og teknologisk kraftcenter, samtidig med at det har været i stand til at bevare klare aspekter af sin rige kultur." Boateng

understregede, at den menneskelige kapital, en udbredt disciplin, en samvittighedsfuld måde at løse problemer på for alle områder, utrættelig fornyelse, økonomisk vækst og udbygningen af infrastruktur har medvirket dertil. En disciplineret vilje til at løse opgaverne samt tillid til de traditionelle kulturelle og humanistiske værdier hører med til den åndsholdning, som Ghana i høj grad kan lade sig inspirere af. Han mindede om, at Ghana var det første afrikanske land, der afkastede kolonialismens åg, og at dets første præsident, Dr. Kwame Nkrumah, var fader til den panafrikanisme, der har indgravet sig dybt i Afrikas og afrikanernes bevidsthed.

Vestens kolonialistiske tankegang

Selvfølgelig havde europæerne længe kunnet udvikle det afrikanske kontinents infrastruktur og industri, sådan som Kina har gjort det i de sidste ti år. Det, der hindrede dem i det, var den fortsatte kolonialistiske tankegang, sådan som den kom til udtryk i IMF's brutale lånekrav og Verdensbankens udviklingsundertrykkende politik. Medens Kina og de afrikanske stater understreger deres dybtgående gensidige venskab, synes de få europæere, der er vågnet op i anledning af de gennemgribende ændringer i Afrika, i bedste fald at bekymre sig om, hvordan Kina og andre asiatiske lande sikrer sig adgang til Afrikas råstoffer.

Den tyske udviklingsminister Müller kritiserede under sin sidste afrikarejse, der førte ham gennem syv lande, EU's og den tyske regerings afrikapolitik, der hidtil kun har bestået i at opføre mure mod flygtningene: "I de næste ti år vil der blive bygget mere i Afrika end i hele Europa i løbet af de sidste hundrede år", understregede Müller. I Mozambique så han, hvilke store ressourcer dette kontinent rummede; kineserne, Indien, Japan og amerikanerne var her allerede, kun tyskerne var her ikke, men havde ladet de mange muligheder ligge.

Forbundskansler Merkel, der på samme tid besøgte Senegal,

Nigeria og Ghana, hvor hun mødte Müller, fik efter et møde med Ghanas præsident Nana Akufo-Addo en pludselig erkendelse af, at EU kun ville kunne få en velhavende fremtid, hvis man kunne "styre" indvandringsproblemet og problemet med et partnerskab med Afrika; hun troede ikke, at EU's sammenhold kunne garanteres på nogen anden måde.

Og nu må man se, hvad denne "styring" vil sige konkret, og om den går ud over den hidtidige kyniske politik med aftaler med afrikanske regeringer om stop for indvandringen og opførsel af lejre, som allerede pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejre. Der er ikke meget godt at vente fra det nyeste forslag fra den tyske regerings medarbejder for afrikanske anliggender, Günter Nooke, der i fuld alvor foreslår en ny form for kolonialisme (Reuters, 29.8): "Hvorfor laver man ikke særlige udviklingszoner i de lande, hvor staterne afgiver deres suverænitet for 50 år og for eksempel giver EU lov til at fastsætte investeringsrammerne for udenlandske firmaer?"

Endnu mere uhyrlig er en artikel i Bayernkurier den 26. august "På vej mod Eurafrika", der hovedsageligt efterplapper de absolut skræmmende teser i Stephen Smiths nyeste bog 'La Ruée vers L'Europe' (Storm mod Europa: Det unge Afrika på vej mod det gamle kontinent). Afrika oplever nu den "voldsomme befolkningstilvækst" og et "ungdomsoverskud". Med deres udviklingshjælp "skyder de rige lande sig selv i benene", citeres der fra Smith, "idet de hjælper de fattige lande med at opnå den bølge af velstand, der overhovedet gør det muligt for dem at drage af sted, så de opmuntres blot til udvandringen." For "tilbagevendingen til protektoraterne" (ligesom Nooke også kræver det), som han opfatter som den eneste mulighed til at afværge "migrant-stormfloden", anbefaler han EU's begyndende aftaler med afrikanske "diktatorer". Øjensynligt finder Bayernkurier sig ikke for god til her knap syv uger før delstatsvalget at ophidse helt i Björn Höckes ånd. Altså med andre ord: Udviklingshjælp for

ikke at tale om investeringer afskaffes, menneskene bør forblive fattige og dø hurtigst muligt. Og med disse "kristelige værdier" prøver Bayernkurier altså at hjælpe CSU med valget!

Noget helt andet fremgår fra Xinhua, Kinas førende nyhedsbureau, der den 31. august som dagens vigtigste nyhed meddelte, at præsident Xi Jinping i et brev til professorerne for det kinesiske akademi for de skønne kunster (CAPA), understregede den æstetiske opdragelses betydning for ungdommens fysiske og åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse spiller en vigtig rolle i udformningen af en smuk ånd og en smuk sjæl. Og selv om den skinverden, som de vigtigste medier i Tyskland søger at opretholde, ikke har nogen anelse om det: Verden bevæger sig med hurtige skridt i den retning, som Lyndon LaRouche og den med ham forbundne association har stræbt at virkeliggøre i årtier. Således virkeliggør Kina nu den politik, som vi offentliggjorde allerede i 1980 om Afrikas industrialisering og siden har præsenteret på mange konferencer, blandt andet under BüSo's delstatsvalgkamp i 2009 med sloganet: "Hessens fremtid ligger i Afrika!" 1)

Og præsident Xis betoning af den æstetiske opdragelse beviser også rigtigheden af denne forfatters påstand fra en tale i New York i april 2017 om, at der er et nært slægtskab mellem menneskebilledet og den æstetiske opdragelsesmetode hos Konfucius og Friedrich Schiller 2) Forskellen består i, at Kina holder sin klassiske tradition højt, medens vi her i Tyskland har fjernet os langt fra vor klassiske humanistiske kultur. Men måske er det ikke for sent endnu – vi må lade Nikolaus af Kues, Kepler, Leibniz, Beethoven, Schiller, von Humboldt, for blot at nævne nogle få, blive levende i vore unges sjæl og ånd og lægge større vægt på deres æstetiske opdragelse end på deres karriere, på at tjene mest muligt og på at tilfredsstille alle deres lyster lige her og nu. Og dersom De, ærede læser, måtte dele denne opfattelse, så bør De

blive aktiv i BüSo (Schillerinstitutet).

zepp-larouche@eir.de

Bemærkninger:

1. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2008/52/hessen.htm>

2. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2017/17/hzl.htm>

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

BRIKS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden! Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet

fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!" – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. "Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad." Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingsspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående

forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for

at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok væger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og

traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

**POLITISK ORIENTERING:
Før Trump-Putin møde:
Schiller Instituttets
konference markerer overgang
til det nye paradigme.
Se også diskussionen.**

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

Ny Rapport: OPERATION FELIX: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien.

Genopbygningen af Yemen, efter den aktuelt igangværende, destruktive, anglo-saudiske aggressionskrig er afsluttet, vil kræve et mirakel. Men det er præcis, hvad denne rapport foreslår. Miraklernes tid er over os. Mange mirakler er opnået, og mange andre er i gang. En ny æra i menneskehedens historie er gryet under BRIKS-nationernes lederskab (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), samt under den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælte & Vej Initiativ (BVI). Disse to udviklinger har åbnet historiens porte for en ny og retfærdig verdensorden.

Kinas mirakuløse industrialiseringsproces hen over de seneste to årtier, der har løftet 700 million af landets borgere ud af fattigdom, er en stærk indikator for denne nye proces. Den kendsgerning, at Kina har tilbudt sine teknologiske kapaciteter, sin knowhow og sine finansielle resurser til partnere i udviklingslandene, så de kan gentage dette mirakel, udgør en stærk motivering for det yemenitiske folk og lederskab for at vælge de højeste ambitionsniveauer.

Det er i denne sammenhæng, at Yemen kunne rejse sig og opnå sit eget mirakel. Ligesom det lykkedes yemenitterne at

præstere det mirakel, at de har modstået de mest ondsksfulde og magtfulde militærstyrker, således kan de – med en tilsvarende succes – præstere miraklet med at genopbygge deres land. Dette genopbygningsmirakel bliver naturligvis vanskeligere end det militære, men det bliver mere glædeligt og vil bringe alle Yemens borgere sammen – mænd og kvinder fra alle mulige dele af landet og fra alle forskellige baggrunde, som en forenet kraft til fordel for en hel nation.

Download (PDF, Unknown)

**Husseïn Askarys tale på
Schiller
Institutts konferenc, 30.
juni:
Hvordan Bælte & Vej
Initiativet
er i færd med at forandre
Afrika;
den eneste humane løsning**

på flygtningekrisen

Så, hvad enten du er flygtning, en indfødt, en borger, er bosiddende i Europa eller USA eller et andet sted, så bør du gå med i Schiller Instituttet: For dette er den eneste måde, som jeg har erfaret, at skabe forandring i verden på, og som har en indvirkning på alle levende skabninger på planeten.

Nu er vi mange. Vi har hele nationer, der også tilslutter sig det Nye Paradigme, og vi kan alle se, at udsigterne til en fremgangsrig og smuk fremtid for alle nationer er inden for rækkevidde. Jeg beder derfor hver og én af jer til, at, midt i den værste lidelse, må vi altid have vort blik rettet, ikke på mudderet under vore fødder, men mod de lysende stjerner foroven.

Mange tak.

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp-LaRouche:
Motsætningernes sammenfald
– Morgendagens verden.
Schiller Instituttets
Internationale**

konference, 30. juni, 2018, Tyskland

Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.

Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.

Download (PDF, Unknown)

Singapore-modellen må anvendes på globalt plan. LaRouchePAC Internationale Webcast, 22. juni, 2018

... I denne appel opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at anvende denne model, Singapore-modellen, til situationen i Europa, hvor hele den såkaldte alliance, den europæiske alliance, den Europæiske Union, nu opløses i splittelse og kaos over det, der lokalt set synes at være en fuldstændig uløselig og umedgørlig flygtningekrise. I stedet anbefaler Helga LaRouche, at EU omgående afholder et topmøde mellem de ledende europæiske lande, afrikanske ledere og den kinesiske præsident Xi Jinping for at indlede en proces for samarbejdende, økonomisk udvikling i Afrika for at løse problemerne med fattigdom og krig, som er roden til masseimmigrationen ind i Europa af afrikanere, der søger at flygte fra denne situation. Denne løsning ville omgående møde troværdighed hos afrikanerne takket være den gode vilje, der nu eksisterer over for Kina på det afrikanske kontinent, pga. de økonomiske udviklingsprojekter, som Kina allerede har igangsat dér i form af det forlængede Bælte & Vej Initiativ.

Lad os nu se på USA. Nøjagtig den samme model kan anvendes på spørgsmålet om migration her i Amerika på den nordlige og sydlige halvkugle. I stedet for at forsøge at adressere symptomerne, kan vi, hvis vi i stedet bruger Singapore-modellen til at adressere roden til denne krise, løse den. Den kan ikke løses på sine egne vilkår, men den kan løses, hvis man introducerer en ny dimension i denne geometri. Hele områder af Mellem- og Sydamerika er blevet ødelagt af disse

kapløb-mod-bunden-politikker for billig arbejdskraft, frihandel, udplyndring fra Wall Street-gribbefondes side, og udbredt vold og en tilstand, hvor man ikke kan regere, pga. narkokartellerne og narkobanderne, som disse tilstande afføder, og hvor mange af dem hvidvasker deres narkopenge gennem disse selvsamme Wall Street-banker. Dette er den sump, der må dræneres gennem den omgående genindførsel af Glass-Steagall, som ville lukke disse kriminelle foretagender med pengehvidvask og lyssky penge ned. I stedet må man vedtage Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love for at øge arbejdskraftens produktivitet her i USA og bringe USA ind i dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling. Men det ville også udgøre en bro til at bringe hele Bælte & Vej Initiativet ind i de amerikanske lande som helhed. Den Nye Silkevej kunne forlænges gennem et Beringstræde-tunnelprojekt, der forbinder Eurasien med Nordamerika. Hele dette højhastigheds-jernbanenet og andet, kan dernæst forlænges mod syd ind i Mellem- og Sydamerika. Dette bør være emnet for et omgående topmøde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping, sammen med andre statsoverhoveder og ledere af de suveræne nationer i Mellem- og Sydamerika. Dette ville udgøre midlerne til at løse den gærende handelskrig mellem USA og Kina ved at fjerne den såkaldte handelsubalance gennem tredjeparts-udviklingsprojekter, som ville være til fordel for begge nationers økonomier. Igen en win-win-løsning. Denne handelskrig er meget farlig. Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er noget, der ikke blot er protektionisme; dette skal på ingen måde fortolkes som en god politik. Dette er faktisk meget farligt i det nuværende strategiske og økonomiske miljø.

Her følger engelsk udskrift af hele webcastet:

THE SINGAPORE MODEL MUST BE APPLIED GLOBALLY

LaRouche PAC International Webcast for Friday, June 22, 2018

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 22, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our Friday evening broadcast from larouchepac.com.

As you can see, the title of our show today is "The Singapore Model Must Be Applied Globally". As our viewers know,

and as we discussed extensively on Monday, Helga Zepp-LaRouche has issued a statement for wide circulation in which she praises

the breakthrough which occurred in Singapore in the summit between President Trump and Chairman Kim Jong-un, as you can see

depicted in this picture here [Fig. 1]. She said, "You have to realize that this is an enormous breakthrough. You saw yesterday's adversaries becoming tomorrow's friends," as Donald

Trump said many times during his trip to Singapore. This was done

through shared and mutually beneficial win-win agreements. This

is both between the United States and North Korea; but also take

note, this is between the Republic of Korea – South Korea – and

North Korea, otherwise known as the DPRK. What Helga

Zepp-LaRouche did in this statement is that she called for this

model to be applied to other adversarial situations in order to

unlock similar win-win solutions. Crises which, if you looked at

them just in the small, in the regional setting, would seem intractable and insoluble; but as soon as you bring in a new dimension, as was done in the case of the Korean Peninsula, those

crises can be unlocked and new solutions are available on the table. That new dimension is emphatically the One Belt, One Road

initiative; the New Paradigm that China has championed.

Development truly is the new name for peace.

What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called to apply this model, the Singapore model, to the situation

in Europe in which the entire so-called alliance, the European alliance, the European Union, is disintegrating into disunity and

chaos over what seems like in the small to be a completely insoluble and intractable refugee crisis. Instead, Helga LaRouche

recommended that the EU immediately host a summit between the leading European countries, African leaders, and Chinese President Xi Jinping, in order to initiate a process of collaborative economic development in Africa in order to resolve

the problems of poverty and warfare which are the root causes of

the mass migration into Europe of Africans seeking to escape this

situation. Now this solution would be instantly credible among the African nations, due to the good will which now exists towards China on the African continent because of the economic development projects which China has already undertaken there in

the form of the extended Belt and Road Initiative.

Now, let's take a look at the United States. That exact same model can be applied to the migration issue here in the Americas

in the Northern and Southern Hemispheres. Instead of attempting

to address the symptoms, if we instead use the Singapore model to

address the root cause of this crisis, we can resolve it. It

cannot be resolved within its own terms, but it can be resolved if you introduce a new dimension to this geometry. Whole portions of Central and South America have been destroyed by race-to-the-bottom cheap labor policies, free trade, looting by Wall Street vulture funds; and emphatically widespread violence and ungovernability because of drug cartels and the drug gangs that they spawn, many of whom launder their drug money through these very same Wall Street banks. This is the swamp which must be drained through an immediate reinstatement of Glass-Steagall, which would shut down these criminal enterprises of money laundering and dark money. Instead, adopting Lyndon LaRouche's Four Economic Laws to increase the productivity of labor here in the United States, and bring the United States into this New Paradigm of economic development. But also, it would serve as a bridge to bring the entire Belt and Road Initiative into the Americas as a whole. The New Silk Road could be extended through a Bering Strait tunnel project connecting Eurasia to North America. That entire high-speed rail network and otherwise, can then be extended southward into Central and South America. This should be the subject of an immediate summit between President Trump and President Xi Jinping, along with other heads of state and leaders of the sovereign nations of Central and South America. This would be the means to resolve the brewing trade war between the United States and China, by eliminating the so-

called

trade imbalance through third-party development projects which would benefit the economies of both nations. Again, a win-win solution. This trade war is very dangerous. Helga Zepp-LaRouche

emphasized today that this is something which is not mere protectionism; this is not in any way to be construed as a good

policy. In fact, this is very dangerous in the current strategic

and economic environment.

But if you take a look at this application of the Singapore model, bring China in on it. The United States and China in collaboration can help develop these countries of Central America, South America, and the Caribbean. China has immense credibility in South America right now as well, just like in Africa. Indeed, we're seeing numerous Latin American nations already in the process of officially aligning themselves with China on the Belt and Road Initiative. For example, you can see

in this picture here [Fig. 2], Bolivian President Eva Morales travelled to Beijing this week to meet personally with President

Xi Jinping. They signed several commitments for trade and economic development collaboration, including a commitment for collaboration on the Belt and Road. Morales elevated the status

of the bilateral relationship between China and Bolivia to the level of "strategic association"; which he had also just done during a trip which he had just concluded immediately preceding

his trip to China, during a state trip to Russia. During which,

he and President Putin also had elevated their relations to the

status of a strategic association; which Morales also indicating

his interest in allying Bolivia with the Eurasian Economic Union as well.

Now in China during this trip, President Morales signed a document which committed Bolivia to collaborating with China to jointly build the Belt and Road Initiative, saying that this will mean economic development and peace throughout the continent and expressing that it is his hope that by working together with China to build the Belt and Road, this would also contribute to expanding cooperation between China and Ibero-America in general.

Which sentiment President Xi seconded, saying that the Belt and Road offers a new platform by which China's relations with Ibero-America as a whole can be strengthened. So, this is very significant. This is just one example of these nations of Central and South America realigning themselves away from this failing trans-Atlantic system and towards this new emerging Eurasian system with both China and also with Russia.

At the same time President Morales was in China, also there was a delegation from the Dominican Republic who were also discussing economic development projects in the Dominican Republic; specifically ports, highways, sanitation projects, urban development. But also discussing broader development and trade cooperation between China and the Caribbean generally. Were

this collaboration to be generalized across the entire region, and also if the United States were to come onboard as a full participant in this development vision, this – and only this – would address the root cause of the current migration crisis which we are observing. Ending the poverty and ending this cycle

of violence which is driving millions of people to flee their homelands. At present, 200 million out of the current 650 million people who live in Ibero-America as a whole and the Caribbean, 200 million live in poverty; which could all be changed through this sort of vision. Remember, China's vision is to eliminate poverty in China in a few short years. Why could this commitment not also be extended to other regions of the world that are in desperate need of that kind of vision? Again, the New Paradigm of the New Silk Road spirit is the key here to unlock this seemingly intractable crisis now plaguing the Western Hemisphere; just as in the case of the Middle East, of Africa as we discussed previously, and as we observed in the up-to-this-point successful solution which has now been committed to in North Korea. Thus, the Singapore model should be applied to the entire world. This breakthrough, what we just observed in North Korea, represents an entirely new era of possibility. And indeed, as President Trump said, the past does not define the future; everything now has changed. But we need to seize this opportunity. As we've discussed, this vision – what we just discussed with the case of Europe, China, and Africa, and also this case of the United States, China, and South America – this vision is by no means impossible. In the wake of his success in North Korea, President Trump now seems committed to continue to kick over the British geopolitical chessboard, and usher in an entirely new paradigm of relations among nations. The premier example of this, of course, is his upcoming summit with

Russian

President Vladimir Putin; which by all indications seems to be in

the process of being planned for some time during the month of July – possibly coinciding with President Trump’s trip to Europe

for the NATO heads of state meeting. This prospect has sent the

entire British geopolitical establishment into absolute hysteria.

Take for example, this article [Fig. 3] which just appeared in the *Times of London* under the title, “Trump and Putin Plan Talks during Europe Trip”. You can see here the subtitle is, “Alarm in Whitehall ahead of NATO Summit.” This is what the article has to say:

“Donald Trump and Vladimir Putin are preparing to meet during the US president’s visit to Europe next month in a move that is causing alarm in Whitehall.

“The prospect is adding to fears over Mr. Trump’s commitment to NATO and the effect on his trip to Britain...”

“The prospect of a meeting between Mr. Trump and Mr. Putin appalls British officials. ‘It’s unclear if this meeting is after

or before NATO and the UK visit. Obviously after would be better

for us,’ a Whitehall official said. ‘It adds another dynamic to

an already colorful week.’...

“A senior western diplomatic source said that a Trump-Putin meeting before the NATO summit would cause ‘dismay and alarm’, adding: ‘It would be a highly negative thing to do.’

“NATO is due to discuss an escalation of measures to deter Russian aggression. ‘Everyone is perturbed by what is going on and is fearing for the future of the alliance,’ a Whitehall source said.”

So you can see, absolute hysterics on the part of the British geopolitical establishment. They fear what President

Trump could commit to with President Putin, and that indeed, the end is nigh for this entire NATO, anti-Russia, British geopolitical regime in Europe and the United States. Now what we're seeing is a mortal threat to British geopolitics. We're seeing in many instances a new era beginning to emerge. None of these cases should be taken in isolation; but in fact, we should see that the entire global strategic geometry is in fact in the process of a rapid change and a complete realignment of nations is in the process. This is really the fear that the geopolitical establishment has had since the very beginning of President Trump's Presidency; that he could be a loose cannon. He won't be an Obama or a Bush, who were just following their orders. Instead, he will assert the sovereignty of the United States and he'll pursue an entirely new alignment among the great powers. That's what we're seeing: Collaboration among the United States, Russia, and China. This has been the key in the breakthrough in Korea, and it remains the key to unlocking the other outstanding problems that are facing the world. In the immediate aftermath of the breakthrough in Singapore, South Korean President Moon Jae-in also made a three-day state visit to Russia, to discuss the outcome of the summit and to discuss the path forward; including how North Korea, South Korea, and Russia will have a future relationship. This trip included a bilateral meeting between himself and Russian President

Vladimir

Putin. During this trip, Moon addressed the State Duma, making him the very first South Korean head of state to have ever done

so. He urged a trilateral alliance between South Korea, North Korea, and Russia; and he urged Russia to “join a northeast Asian

economic community” amid an historic paradigm shift on the Korean

Peninsula. So, this article [Fig. 4] that you’re now seeing on the screen, titled “Moon Promotes Trilateral Ties in Russia”, reported extensively on this trip. This is what this article had

to say:

“President Moon Jae-in urged Russia to join a Northeast Asian economic community amid ‘a historic paradigm shift on the

Korean Peninsula’ in a speech to the Russian legislature, the first by a South Korean leader, in Moscow on Thursday.

” ‘When a peace regime on the Korean Peninsula is established, economic cooperation between North and South Korea

will become regularized and expand to trilateral cooperation involving Russia,’ Moon said before the State Duma, the Russian

legislature’s lower house.

“On Thursday, Moon kicked off a three-day state visit to Russia, the first by a South Korean president since Kim Dae-jung’s trip in 1999.

“In his speech to the Duma, Moon mentioned his first summit with North Korean leader Kim Jong-un in April and the result of

that meeting, the Panmunjom Declaration. He also touched on the

subsequent North-U.S. summit, the first ever between the leaders

of both countries, earlier this month.

“South Korea and Russia are already researching and discussing trilateral cooperation in rail, gas and electricity,

Moon said, adding that cooperation in these areas can create ‘a

strong foundation for a Northeast Asia joint economic community.’

” ‘A stable peace regime between South and North Korea will enable the advancement of a multilateral peace and security cooperation regime in Northeast Asia,’ Moon said.

“The president called for expanding technological cooperation with Russia, which is leading in basic science. Combined with Korea’s strength in information technology, the two

countries can ‘jointly lead the way toward a new era of the fourth industrial revolution.’

“He also emphasized the development of Russia’s Far East region. At the Eastern Economic Forum last year, Moon proposed building ‘nine bridges’ between South Korea and Russia in gas, rail, electricity, shipbuilding, job creation, the Northern Sea

Route, seaports, agriculture and fishing.

“Moon also shared his so-called New Northern Policy aimed at creating an economic region that connects Korea to the Russian Far East, Northeast Asia and eventually Europe.

” ‘The Korean people desire peace and co-prosperity not only on the Korean Peninsula but all of Northeast Asia,’ Moon said.”

That article also notes that Moon will be attending the South Korea versus Mexico World Cup game during his visit to Russia. But here you can see a second article [Fig. 5] which was

published in the {Korea Herald}, which also reports on the trip;

including some extensive quotes from President Moon’s speech. So,

let me just share this quote, which I think really makes clear

what his vision is:

“There is a grand historic transition underway on the Korean Peninsula. Now the two Koreas step toward the era of peace and cooperation, leaving behind the times of war and confrontation.

Once a peace regime is established on the Korean Peninsula that

is when an era of South-North economic cooperation will take off

in earnest. I believe it must be a three-way cooperation that includes Russia. In the case of railways, when those of South and

North Korea are connected, and the cross-border railways are linked with Russia’s Trans-Siberian Railway, direct shipment of

goods from South Korea to Europe will be possible. This will be a

great economic gain to North Korea as well as South Korea. And of

course, it will be a great help to Russia, too. Also, in the case

of Russian gas, Russia’s natural gas can be supplied to North Korea through a gas pipeline, and to South Korea and to Japan through a sea underwater pipeline.”

So, this is a beautiful vision of what the future of this region can be, and you can see he also included the role of Japan

in this. But this kind of connectivity, connecting South Korea through North Korea and then via the Trans-Siberian Railway all

the way to Europe; this is the vision which has been what the LaRouche movement has promoted for decades, as the Eurasian Land-Bridge or this New Silk Road. Specifically this vision to be

able to travel from the very tip of South Korea all the way to the coast of Europe on the Atlantic. This kind of vision is now a

possibility, a very strong possibility because of the peace that was established on the Korean Peninsula through the efforts of President Moon, Chairman Kim, President Trump, and also the role that Russia and China both played in that process. So you can see that this is win-win economic development as the pathway towards peace.

At the same time that President Moon was in Russia, his counterpart, Chairman Kim Jong-un of North Korea was in China; really, literally at exactly the same time. This was Kim Jong-un's third trip to China in just the past few months, and he

met directly with President Xi Jinping once again. The {Global Times} has an article [Fig. 6] which is titled "Kim's China Visits Cement Friendly Ties". This article published in the {Global Times} reports extensively on Kim Jong-un's trip to China

this past week. Here's what this article had to say:

"Kim's visit might also foreshadow Pyongyang's shift to economic revival as North Korea has the need to learn from China's experience on establishing special economic zones and reform and opening up. A group from the Workers' Party of Korea

visited China on May 16 to observe the country's economy, agriculture and technology. It shows that North Korea is trying

to learn the experiences of economic development from other countries. With its current system, it is very much possible that

North Korea learns from China and Singapore... There is no doubt

that North Korea will take economic development as its central task in the future...

"The crux of the regional integration in Northeast Asia is

the Korean Peninsula nuclear issue and its peace regime. With China promoting the Belt and Road Initiative, North Korea could be an important country connecting Europe in the west and Japan in the east. Kim's visit not only shows North Korea's friendly relations with China, but also reflects the urgent need to consolidate the hard-earned achievements on the peninsula after the Kim-Trump summit... [P]eace and stability on the peninsula will promote North Korea's economy and help regional integration in Northeast Asia and even in the Asia-Pacific." So once again, you can see this emphasis on regional integration. {Xinhua}, another Chinese newspaper, in its report of this meeting between Chairman Kim and President Xi Jinping, listed two of the sites which Chairman Kim visited in the Beijing area during this trip there. Both of them are critical to North Korea's development. One was a Beijing rail traffic control center; and the other was a national agricultural technology innovation park under the Chinese Academy of Agricultural Sciences. So, this is the future of North Korea looks like, emulating what China has been able to accomplish in its great economic miracle, and integrating into this entire region and ultimately into the entire extended Belt and Road Initiative globally. So once again, this is an example of economic development as the path to peace. Now, Helga LaRouche addressed this extensively during her webcast yesterday, and she emphasized, as we said at the beginning of this broadcast today, that what has occurred at the Singapore summit has unlocked the possibility of similar strategic miracles that could take place elsewhere globally. And

that this Singapore model is exactly what should be applied both in the case of what we're talking about with Europe and Africa, but also as you'll see her elaborate more extensively here, in the case of China, the United States, and Central and South America. So, let me play that clip from Helga LaRouche's broadcast for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: It is sort of obvious, that if President Trump and President Kim Jong-Un are able to complete transform a very dangerous situation around North Korea within a few months, into the total opposite, from the danger of being the trigger point of World War III, to the absolutely hopeful perspective that North Korea can be integrated into the Belt and Road Initiative, with the support of the United States, China and also Russia; by basically promising security guarantees, lifting eventually the sanctions, denuclearize completely, integrating North Korea with the Belt and Road Initiative making it a prosperous country, these were really groundbreaking developments. And as President Trump had said in his press conference, "the past does not determine the future." That is obviously the proof that you can turn the worst situation around if you have an inspiration, a vision, and the political will to do so... I think that the meeting between Putin and Trump is obviously the next important item on the strategic agenda. And I think the fact that you have now active preparations for it, the

meeting could possibly take place in July, and possibly in Vienna, is also the result of the fact that the Russiagate has fallen apart. And as the Inspector General Horowitz said in the

Senate hearing, that this was only on the email scandal around Hillary Clinton, that there was absolute, unprecedented bias on

the part of all of these people [involved in the Clinton investigation] and that Trump was completely justified in firing

FBI Director Comey. So I think this has somehow freed Trump to move forward on this front.

But let me raise another issue, because there are obviously very bad escalations around this trade war. And tariffs which have been imposed – I mean Trump altogether raised the possibility of putting tariffs on \$450 billion in imports from China, and there are now countermeasures going into effect. Tomorrow the EU will put in countermeasures. Already, such countries as Turkey, Canada and Mexico are also putting up tariffs, and there is a big danger of an escalating trade war. All the media, from Russia, China, – the Chinese were very indignant, saying this is completely counterproductive; this is a

lose-lose policy. There are many people who voted for Trump – farmers and industrialists, who are now hit by the effects of these tariffs and are in danger of going bankrupt. This is no good.

And what we have proposed, and what I have proposed with the Singapore approach, would be obviously a solution to this problem. Because if the United States and China would engage in

joint ventures to develop Central America, Latin America, South

America, the trade volume could be increased so significantly, in

a multilateral way, that the trade imbalance could be overcome by

{increasing} the trade. I would like to get this message out, in particular, to the voters of Trump who are affected by these policies, the farmers, people who have cross-investments in part in China, in part in the United States, who are in danger of going bankrupt, and that a lot of jobs are in danger as well. I would like to ask them to pick up this proposal, the Singapore solution proposal and get it to Trump. Because I think there are some ideologues in the Trump camp who are also anti-China and who are extreme neo-liberal free-traders and they are giving him advice which is really potentially turning his base away from him. So Trump could continue to have his excellent relations with Xi Jinping, add to that an excellent relation to Putin; and then, go in the direction what he has proven he can do already in Singapore with North Korea, he could do the same approach – naturally, the predicates are different, but the approach would be the same: that you turn a bad policy, a lose-lose policy into the opposite, and you go on a win-win cooperation. And the world is urgently in need of such a policy change. I think it can be done! The fact, that the Singapore summit took place, is the proof that you can completely change a policy when it is leading nowhere. The West right now is really faced with this decision in general, to either change policy, or collapse! And that is what is at stake. So I would appeal to the Trump supporters to pick up

on this proposal and help us to turn this around.

OGDEN: So, this is a call to action from Helga LaRouche. As she said, history can indeed be changed, but you need the political will to do so. It's our responsibility to do so, to generate that political will. This is going to be done through an

educated leadership within the United States' citizenry. To conclude, what I'd like to do is to notify you, if you don't already know, that an 8-week class series on Lyndon LaRouche's method and economics will be beginning starting this weekend, tomorrow, Saturday. This class series is an essential ingredient

if you intend to develop the kind of leadership which is necessary to become a leading citizen in this nation right now,

and to understand the dynamics which are happening globally. As

you can see here, this class series, which is on Lyndon LaRouche's economic method, is what you need to know for the future of mankind. The article which was published in this week's

edition of {Executive Intelligence Review}, which sort of previews this class series, has an extensive description by those

who will be leading the class series about the contents of this.

You can see here on the screen the article which was published on

this subject, and the text of the description of this upcoming class series reads as follows:

"Starting June 22, LPAC will offer an eight-part class series on the science of physical economy. Completely untaught in

American universities today – despite the work of 19th century American economists Mathew and Henry Carey, Friedrich List, E. Peshine Smith and many others – physical economy is the only

competent basis upon which a prosperous future for the United States, or any other country, could be established. Originally created by German scientist Gottfried Leibniz (1646-1716), and advanced by Benjamin Franklin and Alexander Hamilton among others, it was Lyndon LaRouche who achieved breakthroughs in physical economy in the 1950s that allowed him to accurately forecast, in nine different instances, crises in the financial system and the economy, all of which could have been averted. As

a result of his documented success, today LaRouche's ideas are widely studied in China, Russia, and other countries.

"Shouldn't these ideas be studied in the policy circles of the United States?"

"During and after his successful campaign for President, Donald Trump called for implementing the American System of economics, but he has done little so far to demonstrate a scientific understanding of what that means in practice. Does he

have such an understanding? It is unclear. And yet a more important question is, do you know what the American System of economics is? Would you like to know all about real economics, not money? Are you ready to fight to gain that knowledge?...

"In an eight-week course in LaRouche's economics, you will be challenged to question all of the accepted, but nonetheless false, axiomatic assumptions which have wreaked economic havoc on

this nation and much of the rest of the world, increasingly since

World War II, and which continue to be an obstacle to the creation of a New Paradigm of Global Peace based on Economic Development. More importantly, you will learn the anti-entropic

scientific principles which underlie mankind's limitless future.

Most importantly, by challenging and having the courage to change

your own axioms, you will be challenged to make the creation

of
that New Paradigm the mission of your life.”
So, as you can see here, this is the screen, this is the
site at LaRouche PAC, the address is discover.LaRouchePAC.com.
You can sign up for this class series; you have to register
for
it, and be a participant in this class series. Again, this
begins
just this weekend. We are looking forward to the outcome of
this
class series and to increasing the number of qualified,
intellectual leaders of this country, as we continue to watch
the
world rapidly change.
Thank you very much for joining us here today, and please
stay tuned to larouchepac.com.

**Jason Ross fra LaRouchePAC
Videnskabsteam, USA, i
København:
Et nyt paradigme for verden
for en
bedre fremtid for
menneskeheden**

Jason Ross: *»Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi*

træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.«

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2: